

**MINISTER
SPRAW WEWNĘTRZNYCH
I ADMINISTRACJI**

Warszawa, dnia [REDACTED]

BKS/O [REDACTED]

Egz. 3

DECYZJA NR [REDACTED]

Na podstawie art. 8a ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno - Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. z 2019 r. poz. 288. z późn. zm.),

po rozpatrzeniu

wniosku Pana [REDACTED] dnia [REDACTED]

postanawiam

wyłączyć stosowanie wobec wnioskodawcy art. 15c, art. 22a i art. 24a tej ustawy.

UZASADNIENIE

Pan [REDACTED] wnioskiem z dnia [REDACTED] r. (data wpływu do organu: [REDACTED]) wystąpił do Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji o zastosowanie wobec niego art. 8a ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (ówczesny Dz. U. z 2016 r. poz. 708, z późn. zm.) – zwanej dalej ustawą zaopatrzeniową.

Pan [REDACTED] swój wniosek uzasadnił krótkotrwałą służbą przed dniem 31 lipca 1990 r. oraz rzetelnym wykonywaniem zadań i obowiązków po dniu 12 września 1989 r. Zainteresowany wskazał, że w dniu [REDACTED] rozpoczął służbę przygotowawczą w [REDACTED]. Wnioskodawca wskazał, że przystępując do pracy w [REDACTED] (...) błędnie ocenił rzeczywistość, ale jednocześnie potrzebował środków do życia. Były funkcjonariusz wskazał, że: „(...) źle się czuł w służbie, miał inne oczekiwania i zrozumiał, że popełnił błąd”. [REDACTED]

po [REDAKTOR] służby w ww. Wydziale odszedł na własną prośbę. Jednocześnie ww. dodał, że jest Zasłużonym Dawcą Krwi oraz orzeczeniem właściwej komisji lekarskiej przyznano mu III grupę inwalidzką.

Analizując niniejszą sprawę Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji zważył, co następuje.

Na podstawie art. 8a ustawy zaopatrzeniowej minister właściwy do spraw wewnętrznych, w drodze decyzji, w szczególnie uzasadnionych przypadkach może wyłączyć stosowanie art. 15c, art. 22a i art. 24a w stosunku do osób pełniących służbę, o której mowa w art. 13b, ze względu na: 1) krótkotrwałą służbę przed dniem 31 lipca 1990 r. oraz 2) rzetelne wykonywanie zadań i obowiązków po dniu 12 września 1989 r., w szczególności z narażeniem zdrowia i życia.

Wskazane w ww. artykule przesłanki muszą być spełnione łącznie.

W sprawie ustalono, że Pan [REDAKTOR] został zwolniony ze służby [REDAKTOR] w dniu [REDAKTOR], nabywając prawo do emerytury i renty inwalidzkiej, których wysokość ustalono z uwzględnieniem art. 15c i 22a ustawy zaopatrzeniowej, przy czym nie wypłaca się renty inwalidzkiej z uwagi na posiadanie prawa do korzystniejszej emerytury.

Zgodnie z pismem z dnia [REDAKTOR] r. Instytutu Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu stanowiącym Informację o przebiegu służby Nr [REDAKTOR] wynika, że wnioskodawca pełnił służbę na rzecz totalitarnego państwa, o której mowa w art. 13b ustawy zaopatrzeniowej, w okresie od dnia [REDAKTOR] r. do dnia [REDAKTOR] r., tj. przez [REDAKTOR]. Całkowity okres służby ww. wynosi [REDAKTOR] [REDAKTOR] (od dnia [REDAKTOR] o dnia [REDAKTOR]). Procentowy stosunek okresu służby na rzecz totalitarnego państwa do całego okresu pełnienia służby wynosi około [REDAKTOR].

Mając na względzie powyższe ustalenia, a w szczególności długość okresu pełnienia służby na rzecz totalitarnego państwa oraz stosunek tegoż do całego czasu służby, uznać należy, że w przedmiotowej sprawie została spełniona przesłanka stypizowana w art. 8a ust. 1 pkt 1 ustawy zaopatrzeniowej.

Ze zgromadzonych dokumentów przekazanych przez Instytut Pamięci Narodowej - Komisję Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu obejmujących materiały archiwalne z akt osobowych o sygn. [REDAKTOR] wynika, iż Pan [REDAKTOR] rzetelnie wykonywał zadania i obowiązki w okresie pełnienia służby. W materiale dowodowym Instytutu Pamięci Narodowej znajduje się raport z dnia 14 sierpnia 1978 r., w którym

zainteresowany wnioskował o przeniesienie z [REDACTED]

[REDACTED] a. Decyzję swoją funkcjonariusz motywował: „(...) brakiem odpowiedniej predispozycji do wykonywania pracy w [REDACTED].

Komendant Główny Policji w piśmie z dnia [REDACTED] r. l.dz. [REDACTED] opierając się na zebranej dokumentacji ocenił, że Pan [REDACTED] rzetelnie wykonywał zadania i obowiązki w okresie pełnienia służby w Policji. W tym miejscu należy wskazać, że Komendant Główny Policji po dokonaniu analizy przebiegu służby wnioskodawcy, a w szczególności uwzględnieniu informacji dotyczących stanowisk służbowych zajmowanych w trakcie służby, uzyskanych awansów w stopniu służbowym, podwyżek dodatku służbowego, opinii służbowej i ogólnej oceny oraz udzielonych wyróżnień, stwierdził, że zadania i obowiązki wykonywane przez zainteresowanego po dniu 12 września 1989 r. były realizowane w sposób rzetelny. W aktach sprawy nie stwierdzono istnienia zaświadczenia potwierdzającego pełnienie przez [REDACTED] go służby z narażeniem zdrowia i życia, przy czym wskazać należy, że nie ma przymusu ubiegania się o takowy dokument, w szczególności, gdy strona dysponuje bez mała pełną usługą emerytalną wynoszącą [REDACTED]. Nie stwierdzono również kar dyscyplinarnych, ani prowadzonych wobec ww. postępowań karnych lub karno-skarbowych. Z dokumentacji przekazanej przez Komendę Główną Policji, wynika, że [REDACTED] wykazywał wzorową postawę i zaangażowanie w realizację zadań służbowych. Ponadto, jak wynika z materiałów sprawy, ww. był funkcjonariuszem o dużym doświadczeniu zawodowym, zdyscyplinowanym, cechującym się wysoką kulturą osobistą. Pan [REDACTED] jako dowódca grupy, z powierzonych zadań wywiązywał się należycie, a realizowane obowiązki wykonywał dobrze.

Mając na względzie powyższe argumenty, uznać należy, że w przedmiotowej sprawie została spełniona również przesłanka stypizowana w art. 8a ust. 1 pkt 2 ustawy zaopatrzeniowej.

Z akt sprawy wynika, że Pan [REDACTED] na początku służby został przyjęty do [REDACTED] i mianowany na etacie w [REDACTED]. Z zebranej dokumentacji nie wynika, aby powyższe zaszczerbowanie było zgodne z jego wolą. Natomiast po mianowaniu Pana [REDACTED] na stanowisko etatowe w tej strukturze, ww. po zaznajomieniu się z wykonywanymi zadaniami, jak i charakterystyką formacji, podjął niezwłoczne działania

mające na celu usunięcia go z etatu [REDACTED]. Po przepracowaniu [REDACTED] r. ww. złożył raport o przeniesienie do innej jednostki organizacyjnej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, w uzasadnieniu którego powołał się na: „(...) brak odpowiednich predyspozycji do wykonywania pracy w [REDACTED]. Biorąc całokształt służby Pana [REDACTED] pod uwagę, stwierdzić należy, że przedmiotowa sprawa stanowi szczególnie uzasadniony przypadek umożliwiający Ministrowi Spraw Wewnętrznych i Administracji wyłączenie zastosowania wobec niego przepisów art. 15c, art. 22a i art. 24a ustawy zaopatrzeniowej.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w sentencji.

Pouczenie

Od decyzji nie służy odwołanie. Strona niezadowolona z decyzji może jednak zwrócić się do Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji (art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego – Dz. U. z 2018 r. poz. 2096, z późn. zm. – zwanej dalej „Kpa”).

Na podstawie art. 127a § 1 i § 2 Kpa w związku z art. 127 § 3 Kpa w trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

Jeżeli stroną nie chce skorzystać z prawa do zwrócenia się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy, może wnieść do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie za pośrednictwem Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji - skargę na decyzję w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji stronie (art. 3 § 2 pkt 1, art. 13 i art. 52 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi – Dz.U. z 2018 r. poz. 1302, z późn. zm. – zwanej dalej „ppsa”). Wpis od skargi wynosi 200 zł.

Skarżący ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy (art. 243-262 ppsa) w tym o zwolnienie od kosztów sądowych.

MINISTERSTWO SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI

[Handwritten signature and date: 1-08 2019]

Otrzymują:
Egz. nr 1 – Pan [REDACTED]
Egz. nr 2 – ZIR MSWiA [REDACTED]
Egz. nr 3 – aa [REDACTED]

**MINISTER
SPRAW WEWNĘTRZNYCH
I ADMINISTRACJI**

Warszawa, dnia [REDAKTED] r.

BKSIO [REDAKTED]

Egz. 3

DECYZJA NR [REDAKTED]

Na podstawie art. 8a ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. z 2019 r. poz. 288, z późn. zm.),

po rozpatrzeniu

wniosku Pana [REDAKTED] z dnia [REDAKTED]

postanawiam

wyłączyć stosowanie wobec wnioskodawcy art. 15c, art. 22a i art. 24a tej ustawy.

UZASADNIENIE

Pan [REDAKTED] wnioskiem z dnia 14 czerwca 2017 r. (data wpływu do organu: [REDAKTED]) wystąpił do Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji o zastosowanie wobec niego art. 8a ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (ówczesny Dz. U. z 2016 r. poz. 708, z późn. zm.) – zwanej dalej ustawą zaopatrzeniową.

W uzasadnieniu wniosku strona poinformowała, że została objęta znowelizowaną ustawą zaopatrzeniową, gdyż przeszła szkolenie w [REDAKTED] które rozpoczęło się w dniu [REDAKTED] r. Wnioskodawca zaznaczył, że od dnia [REDAKTED] do dnia [REDAKTED] r. służył w Zarządzie Wywiadu Urzędu Ochrony Państwa, a następnie do dnia [REDAKTED] r. realizował obowiązki w Agencji Wywiadu. [REDAKTED] wskazał, że prowadził czynności operacyjno-rozpoznawcze w kraju i za granicą, często z narażeniem życia i zdrowia, a wykonywane przez niego obowiązki

oceniane były wzorowo. Zainteresowany wskazał, że o rzetelności i poświęceniu realizowanych przez niego zadań świadczą awanse w stopniu służbowym i na stanowiskach służbowych oraz przyznane nagrody. Strona dodała, że okresy służby: od dnia [REDACTED] do dnia [REDACTED] r. oraz od dnia [REDACTED] r. do dnia [REDACTED] zostały uznane za pełnione w warunkach szczególnych, za które podwyższono emeryturę o 0.5%, natomiast za służbę za granicą, tj. za okres od dnia [REDACTED] r. do dnia [REDACTED] r. podwyższono emeryturę o 1% za każdy rok służby. Ponadto były funkcjonariusz dodał, że otrzymał [REDACTED] oraz [REDACTED]. Zainteresowany wskazał, że w trakcie służby posiadał dostęp do informacji niejawnych objętych najwyższymi klauzulami tajności, uzyskał poświadczenie bezpieczeństwa od Szefa Agencji Wywiadu. Certyfikat Bezpieczeństwa Paktu Północnoatlantyckiego oraz Certyfikat Bezpieczeństwa Unii Europejskiej, a także orzeczone w stosunku do niego grupę inwalidzką pozostającą w związku ze służbą.

Analizując niniejszą sprawę Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji zważył, co następuje.

Na podstawie art. 8a ustawy zaopatrzeniowej minister właściwy do spraw wewnętrznych, w drodze decyzji, w szczególnie uzasadnionych przypadkach może wyłączyć stosowanie art. 15c, art. 22a i art. 24a w stosunku do osób pełniących służbę, o której mowa w art. 13b, ze względu na: 1) krótkotrwałą służbę przed dniem 31 lipca 1990 r. oraz 2) rzetelne wykonywanie zadań i obowiązków po dniu 12 września 1989 r., w szczególności z narażeniem zdrowia i życia.

Wskazane w ww. artykule przesłanki muszą być spełnione łącznie.

Z akt sprawy wynika, że Pan [REDACTED] został zwolniony ze służby w Agencji Wywiadu w dniu [REDACTED] i ma ustalone prawo do emerytury i renty inwalidzkiej, których wysokość zweryfikowano z uwzględnieniem odpowiednio art. 15c i 22a ustawy zaopatrzeniowej, przy czym nie wypłaca się renty inwalidzkiej z uwagi na posiadanie prawa do korzystniejszej emerytury.

Zgodnie z pismem z dnia [REDACTED] r. Instytutu Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu stanowiącym Informację o przebiegu służby [REDACTED] wnioskodawca pełnił służbę na rzecz totalitarnego państwa, o której mowa w art. 13b ustawy zaopatrzeniowej, od dnia [REDACTED] r. do dnia [REDACTED] r., tj. [REDACTED].

Całkowity okres służby ww. wynosi [REDAKTOWANO] dni, tj. od dnia [REDAKTOWANO] r. Procentowy stosunek okresu służby na rzecz totalitarnego państwa do całego okresu pełnienia służby wynosi ponad 3%.

Mając na względzie powyższe ustalenia, a w szczególności długość okresu pełnienia służby na rzecz totalitarnego państwa oraz stosunek tegoż do całego czasu służby, uznać należy, że w przedmiotowej sprawie została spełniona przesłanka stypizowana w art. 8a ust. 1 pkt 1 ustawy zaopatrzeniowej.

Z kopii akt osobowych o sygn. [REDAKTOWANO] przekazanych za pismem z dnia [REDAKTOWANO] r. (znak: [REDAKTOWANO] przez Instytut Pamięci Narodowej – Komisję Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu – wynika, iż Pan [REDAKTOWANO] rzetelnie wykonywał zadania i obowiązki w okresie pełnienia służby po dniu 12 września 1989 r.

Szef Agencji Wywiadu pismem z dnia [REDAKTOWANO] r. [REDAKTOWANO] opierając się na zebranej dokumentacji również ocenił, że [REDAKTOWANO] rzetelnie wykonywał zadania i obowiązki w okresie pełnienia służby w Urzędzie Ochrony Państwa oraz w Agencji Wywiadu, także z narażeniem życia i zdrowia.

W tym miejscu należy wskazać, że Szef Agencji Wywiadu po dokonaniu analizy przebiegu służby wnioskodawcy w Urzędzie Ochrony Państwa, jak i w Agencji Wywiadu, a w szczególności uwzględnieniu informacji dotyczących uzyskanych awansów w stopniu służbowym, nagród i wyróżnień, otrzymanych odznaczeń [REDAKTOWANO] awansów w stopniu służbowym, opinii służbowych ze wskazaniem okresów opiniowania i ogólnej oceny stwierdził, że zadania i obowiązki wykonywane przez Pana [REDAKTOWANO] po dniu 12 września 1989 r. były realizowane w sposób rzetelny.

Jednocześnie Szef Agencji Wywiadu w swojej opinii wskazał, że Pan [REDAKTOWANO] posiada zaświadczenia (zaświadczenie z dnia [REDAKTOWANO] r. nr [REDAKTOWANO] oraz zaświadczenie z dnia [REDAKTOWANO] r. nr [REDAKTOWANO] wskazujące, że były funkcjonariusz pełnił służbę w warunkach określonych, o których mowa w art. 15 ust. 2 pkt 2 lit. d i w art. 15 ust. 2 pkt 3 ustawy zaopatrzeniowej oraz rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 4 maja 2005 r. w sprawie szczegółowych warunków podwyższania emerytur funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Więziennej (Dz. U. z 2005 r. Nr 86, poz. 734). Powyższe potwierdza także tabela - Wysługa - przekazana przez Zakład Emerytalno-Rentowy MSWiA przy piśmie z dnia

██████████ r. znak: ██████████ – okresy uzasadniają podwyższenie podstawy wymiaru emerytury: o 0,5 % za służbę od dnia ██████████ do dnia ██████████ r. oraz od dnia ██████████ r., a także o 1 % za okres od dnia ██████████ r. do dnia ██████████ r. Ponadto brak jest informacji dotyczących wszczynania i prowadzenia w stosunku do wnioskodawcy postępowań karnych, karno-skarbowych oraz dyscyplinarnych. Szef Agencji Wywiadu stwierdził, że zadania i obowiązki wykonywane przez Pana ██████████ po dniu 12 września 1989 r. były realizowane w sposób rzetelny. Ww. zaświadczenia należy ocenić jako narażenie zdrowia i życia, o którym mowa w art. 8a ust. 1 pkt 2 ustawy zaopatrzeniowej. Mając na względzie powyższe okoliczności, uznać należy, że w przedmiotowej sprawie została spełniona również przesłanka stypizowana w art. 8a ust. 1 pkt 2 ustawy zaopatrzeniowej.

Reasumując, należy stwierdzić, że w ocenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji Pan ██████████ spełnia wymogi formalne wskazane w przywołanym wyżej art. 8a ust. 1 ustawy zaopatrzeniowej, a przedmiotowa sprawa stanowi szczególnie uzasadniony przypadek, pozwalający na skorzystanie z uprawnień wynikających z powyższego przepisu, skutkujący wyłączeniem stosowania względem wnioskodawcy art. 15c, art. 22a i art. 24a tejże ustawy.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w sentencji.

Pouczenie

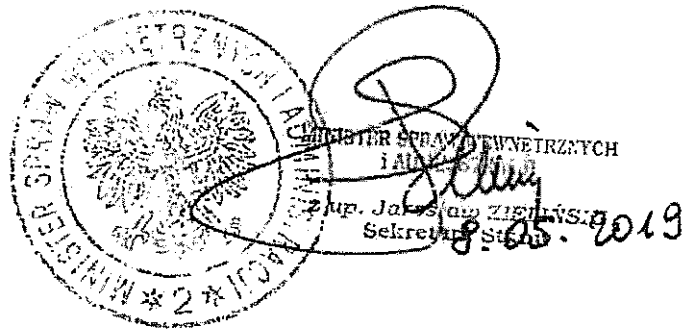
Od decyzji nie służy odwołanie. Strona niezadowolona z decyzji może jednak zwrócić się do Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji (art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego – Dz. U. z 2018 r. poz. 2096, z późn. zm. – zwanej dalej „Kpa”).

Na podstawie art. 127a § 1 i § 2 Kpa w związku z art. 127 § 3 Kpa w trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

Jeżeli strona nie chce skorzystać z prawa do zwrócenia się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy, może wnieść do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie

za pośrednictwem Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji - skargę na decyzję w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji stronie (art. 3 § 2 pkt 1, art. 13 i art. 52 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi – Dz.U. z 2018 r. poz. 1302, z późn. zm. – zwanej dalej „ppsa”). Wpis od skargi wynosi 200 zł.

Skarżący ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy (art. 243-262 ppsa) w tym o zwolnienie od kosztów sądowych.

Otrzymują:

Egz. nr 1 – Pan [REDACTED]

Egz. nr 2 – ZER MSWiA [REDACTED]

Egz. nr 3 – aa [REDACTED]

[REDACTED]

**MINISTER
SPRAW WEWNĘTRZNYCH
I ADMINISTRACJI**

Warszawa, dnia [REDACTED].

BKSiO-[REDACTED]

Egz. 3

DECYZJA NR [REDACTED]

Na podstawie art. 8a ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno - Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. z 2019 r. poz. 288. z późn. zm.).

po rozpatrzeniu

wniosku Pana [REDACTED].

postanawiam

wyłączyć stosowanie wobec wnioskodawcy art. 15c, art. 22a i art. 24a tej ustawy.

UZASADNIENIE

Wnioskiem [REDACTED] Pan [REDACTED] wystąpił do Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji o zastosowanie wobec niego art. 8a ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (ówczesny Dz. U. z 2016 r. poz. 708. z późn. zm.) – zwanej dalej ustawą zaopatrzeniową.

W uzasadnieniu wniosku Pan [REDACTED] przedstawił przebieg swojej służby. Wnioskodawca zaznaczył, że w okresie uznanym za służbę na rzecz totalitarnego państwa nigdy nie wykonywał czynności operacyjnych, a jedynie realizował zadania z zakresu kontroli paszportów podróжных, czyli realizował czynności, które nadal są wykonywane przez Straż

Graniczną. Ww. we wniosku wskazał, że służbę w Straży Granicznej pełnił z narażeniem zdrowia i życia, o czym świadczy zaliczenie go do trzeciej grupy inwalidzkiej - inwalidztwo pozostaje w związku ze służbą i ustalenie 20% uszczerbku na zdrowiu. Pan [REDAKTOWANE] podkreślił, że będąc [REDAKTOWANE] oraz [REDAKTOWANE] w [REDAKTOWANE] osobiście bardzo często wykonywał najbardziej niebezpieczne czynności zatrzymania przestępców. Strona zaznaczyła, że za wzorową realizację zadań była wielokrotnie nagradzana: przedterminowymi awansami w stopniu służbowym, nagrodami przyznawanymi między innymi przez Komendanta Głównego Straży Granicznej oraz odznaczeniami. Wnioskodawca wskazał, że swoje obowiązki służbowe wykonywał rzetelnie, zgodnie z prawem, etyką zawodową i powszechnie obowiązującymi zasadami moralnymi, nie szcędząc sił i zdrowia, a nawet z poświęceniem życia.

Analizując niniejszą sprawę Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji zważył, co następuje.

Na podstawie art. 8a ustawy zaopatrzeniowej minister właściwy do spraw wewnętrznych, w drodze decyzji, w szczególnie uzasadnionych przypadkach może wyłączyć stosowanie art. 15c, art. 22a i art. 24a w stosunku do osób pełniących służbę, o której mowa w art. 13b, ze względu na: 1) krótkotrwałą służbę przed dniem 31 lipca 1990 r. oraz 2) rzetelne wykonywanie zadań i obowiązków po dniu 12 września 1989 r., w szczególności z narażeniem zdrowia i życia.

Wskazane w ww. artykule przesłanki muszą być spełnione łącznie.

Z akt sprawy wynika, że Pan [REDAKTOWANE] został zwolniony ze służby w [REDAKTOWANE] Oddziale Straży Granicznej w [REDAKTOWANE] r. i ma określone prawo do emerytury oraz do renty inwalidzkiej, których wysokość ustalono z uwzględnieniem odpowiednio art. 15c i art. 22a ustawy zaopatrzeniowej, z tym że wypłacana jest emerytura jako świadczenie korzystniejsze.

Z pisma Instytutu Pamięi Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu stanowiącego Informację o przebiegu służby [REDAKTOWANE] wynika, że wnioskodawca pełnił służbę na rzecz totalitarnego państwa, o której mowa w art. 13b ustawy zaopatrzeniowej, w okresie od [REDAKTOWANE] r., tj. przez [REDAKTOWANE]. Całkowity okres faktycznie pełnionej służby ww. wynosi [REDAKTOWANE]. Przy czym okresy służby od dnia [REDAKTOWANE]

[REDACTED]
[REDACTED] funkcjonariuszowi jako półtora roku za rok służby. Procentowy stosunek okresu służby na rzecz totalitarnego państwa do całego okresu pełnienia służby wynosi około [REDACTED]

Mając na względzie powyższe ustalenia, a w szczególności długość okresu pełnienia służby na rzecz totalitarnego państwa oraz stosunek tegoż do całego czasu służby, uznać należy, że w przedmiotowej sprawie została spełniona przesłanka stypizowana w art. 8a ust. 1 pkt 1 ustawy zaopatrzeniowej.

Ze zgromadzonych dokumentów przekazanych przez Instytut Pamięci Narodowej - Komisję Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu, za pismem [REDACTED] znak: [REDACTED], obejmujących materiały archiwalne z akt osobowych o sygn. [REDACTED] wynika, iż Pan [REDACTED] rzetelnie wykonywał zadania i obowiązki w okresie pełnienia służby po dniu 12 września 1989 r.

Komendant Główny Straży Granicznej w piśmie z dnia [REDACTED] [REDACTED] przekazał informacje dotyczące przebiegu służby ww. funkcjonariusza. Ze zgromadzonych w sprawie dokumentów wynika, że Pan [REDACTED] po dniu 12 września 1989 r. rzetelnie wykonywał zadania i obowiązki. Z informacji dotyczących przebiegu służby wnioskodawcy wynika, że w trakcie służby w Straży Granicznej ww. zajmował kolejne, wyższe stanowiska służbowe, miał podwyższane uposażenie, był awansowany w stopniu służbowym i otrzymywał nagrody finansowe, a także był pozytywnie opiniowany. Pan [REDACTED] został odznaczony [REDACTED] oraz [REDACTED]. W aktach sprawy nie stwierdzono informacji o wymierzonych wobec wnioskującego karach dyscyplinarnych. Z otrzymanych informacji przekazanych przez Zakład Emerytalno-Rentowy MSWiA wynika, że w stosunku do ww. wydano zaświadczenie z którego wynika, iż służba obejmująca okresy: [REDACTED] i [REDACTED] t liczona do celów emerytalnych w wymiarze półtorakrotnym. Co więcej, jak wskazują zebrane dokumenty, pełniąc służbę w Granicznej Placówce Kontrolnej SG [REDACTED] i Placówce SG [REDACTED] wnioskodawca wykonywał zadania bezpośrednio związane z ochroną granicy państwowej, z narażeniem zdrowia i życia. Jak wynika z zebranego materiału dowodowego, funkcjonariusz w czasie pełnienia służby dwukrotnie doznał poważnych urazów ciała w trakcie kontroli granicznej, w wyniku potrącenia przez przestępcę uciekającego samochodem w akcji pościgowej. Ponadto [REDACTED] Straży Granicznej przedłożył informację, zgodnie z którą: [REDACTED] osobiście bardzo

często wykonywał najbardziej niebezpieczne czynności podczas zatrzymywania przestępców. Doznane uszkodzenia na zdrowiu w czasie pełnienia służby doprowadziły do zwolnienia go ze służby". Podkreślenia wymaga również, że stronę zaliczono do trzeciej grupy inwalidzkiej, a inwalidztwo pozostaje w związku ze służbą i ustalono jej [REDAKTOWANO]. Strona przez wiele lat pełniła obowiązki [REDAKTOWANO] Granicznej w [REDAKTOWANO] i Granicznej Placówki Kontrolnej Straży Granicznej w [REDAKTOWANO] a za całokształt swojej pracy została odznaczona [REDAKTOWANO].

Mając na względzie powyższe argumenty, uznać należy, że w przedmiotowej sprawie została spełniona również przesłanka stypizowana w art. 8a ust. 1 pkt 2 ustawy zaopatrzeniowej.

Biorąc pod uwagę rozpoczęcie przez stronę służby na rzecz totalitarnego państwa w dniu 1 czerwca 1989 r., a więc w trakcie istotnych przemian ustrojowych zachodzących w państwie, a także uwzględniając przebieg służby Pana [REDAKTOWANO] w ocenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji, przedmiotowa sprawa stanowi szczególnie uzasadniony przypadek kwalifikujący do wyłączenia zastosowania wobec strony postępowania przepisów art. 15c, art. 22a i art. 24a ustawy zaopatrzeniowej.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w sentencji.

Pouczenie

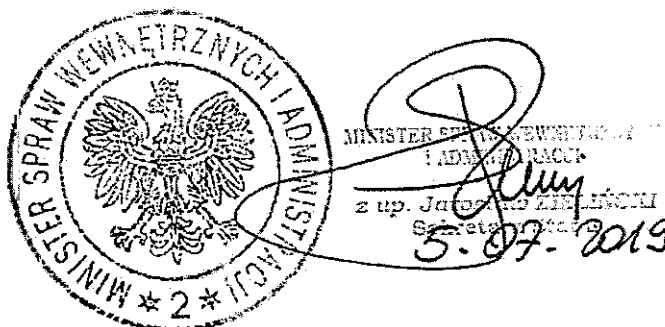
Od decyzji nie służy odwołanie. Strona niezadowolona z decyzji może jednak zwrócić się do Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji (art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego – Dz. U. z 2018 r. poz. 2096, z późn. zm. – zwanej dalej „Kpa”).

Na podstawie art. 127a § 1 i § 2 Kpa w związku z art. 127 § 3 Kpa w trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

Jeżeli strona nie chce skorzystać z prawa do zwrócenia się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy, może wnieść do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie

za pośrednictwem Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji skargę na decyzję w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji stronie (art. 3 § 2 pkt 1, art. 13 i art. 52 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi – tj. Dz. U. z 2018 r. poz. 1302 z późn. zm. – zwanej dalej „ppsa”). Wpis od skargi wynosi 200 zł.

Skarżący ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy (art. 243-262 ppsa) w tym o zwolnienie od kosztów sądowych.

Otrzymała:
Egz. nr 1 – Pan [REDACTED]
Egz. nr 2 – ZER MSWiA. dot. [REDACTED]
Egz. nr 3 – aa.

[REDACTED]

**MINISTER
SPRAW WEWNĘTRZNYCH
I ADMINISTRACJI**

Warszawa, dnia [REDACTED]

BKSIO [REDACTED]

Egz. 3

DECYZJA NR [REDACTED]

Na podstawie art. 8a ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno - Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. z 2019 r. poz. 288, z późn. zm.),

po rozpatrzeniu

wniosku Pana [REDACTED] z dnia [REDACTED], reprezentowanego przez radcę prawnego – [REDACTED]

postanawiam

wyłączyć stosowanie wobec wnioskodawcy art. 15c, art. 22a i art. 24a tej ustawy.

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia 28 sierpnia 2017 r. (data wpływu do organu w dniu 31 sierpnia 2017 r.) Pan [REDACTED], reprezentowany przez radcę prawnego [REDACTED] wystąpił do Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji o zastosowanie wobec niego art. 8a ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (ówczesny Dz. U. z 2016 r. poz. 708, z późn. zm.) – zwanej dalej ustawą zaopatrzeniową.

W uzasadnieniu przedmiotowego wniosku, pełnomocnik Pana [REDACTED] przedstawił przebieg służby swojego mandanta. Pełnomocnik zainteresowanego wskazał, że ww. spełnia obie przesłanki zawarte w art. 8a ustawy zaopatrzeniowej, tj. krótkotrwała

służba przed dniem 31 lipca 1991 r. i rzetelne wypełnianie obowiązków funkcjonariusza Straży Granicznej w latach: [REDACTED]. Jak wskazano w uzasadnieniu wniosku, były funkcjonariusz od dnia [REDACTED] r. był kadetem Szkoły Chorążych w [REDACTED], od dnia [REDACTED] r. do dnia [REDACTED]. pozostawał w dyspozycji Ministra Spraw Wewnętrznych, zaś od dnia [REDACTED] do dnia [REDACTED] r. pełnił służbę jako pomocnik dowódcy strażnicy w ramach [REDACTED] rygady Wojsk Ochrony Pogranicza. Natomiast od dnia [REDACTED] do dnia [REDACTED] r., jak wynika z przedmiotowego wniosku, zainteresowany pełnił służbę w Straży Granicznej, w trakcie której, jak stwierdzono, był wysoko oceniany i wielokrotnie nagradzany za poświęcenie oraz realizację zadań z narażeniem swojego życia i zdrowia. Na potwierdzenie powyższego, pełnomocnik strony wskazał na otrzymane przez Pana [REDACTED] rozkazy personalne, w których wyróżniono go nagrodami pieniężnymi, a także dodatkowymi urlopami krótkoterminowymi, pochwałami, odznaczeniami, pozytywnymi opiniami służbowymi oraz zaświadczeniami potwierdzającymi rozwój zawodowy. Jednocześnie pełnomocnik strony wskazał, że służba Pana [REDACTED] dla „totalitarnego państwa” wynosząca [REDACTED] dni była *de facto* służbą dla kraju, który stawał się wolny od komunizmu. A zatem, zdaniem pełnomocnika, służby w 1989 r. nie można uznać za służbę w „totalitarnym państwie”, gdyż struktury Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej przestawały funkcjonować.

Analizując niniejszą sprawę Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji zważył, co następuje.

Na podstawie art. 8a ustawy zaopatrzeniowej minister właściwy do spraw wewnętrznych, w drodze decyzji, w szczególnie uzasadnionych przypadkach może wyłączyć stosowanie art. 15c, art. 22a i art. 24a w stosunku do osób pełniących służbę, o której mowa w art. 13b, ze względu na: 1) krótkotrwałą służbę przed dniem 31 lipca 1990 r. oraz 2) rzetelne wykonywanie zadań i obowiązków po dniu 12 września 1989 r., w szczególności z narażeniem zdrowia i życia.

Wskazane w ww. artykule przesłanki muszą być spełnione łącznie.

Z akt sprawy wynika, że Pan [REDACTED] został zwolniony ze służby z Sudeckiego Oddziału Straży Granicznej w dniu [REDACTED] i ma ustalone prawo do emerytury, której wysokość zweryfikowano z uwzględnieniem odpowiednio art. 15c ustawy zaopatrzeniowej.

Z pisma z dnia [REDAKCYJA] r. Instytutu Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu stanowiącego Informację o przebiegu służby Nr [REDAKCYJA] wynika, że wnioskodawca pełnił służbę na rzecz totalitarnego państwa, o której mowa w art. 13b ustawy zaopatrzeniowej, w okresie od dnia [REDAKCYJA] do dnia [REDAKCYJA]. Należy wskazać, że okres faktycznie pełnionej służby ww. wynosi [REDAKCYJA] tj. od dnia [REDAKCYJA] r. do dnia [REDAKCYJA] [REDAKCYJA] który zaliczono funkcjonariuszowi jako półtora roku za rok służby (tabela ZER MSWiA). Dodatkowo do wysługi emerytalnej doliczono okres zasadniczej służby wojskowej wynoszący [REDAKCYJA] (od dnia [REDAKCYJA] r. do dnia [REDAKCYJA]). A zatem całkowity wymiar wysługi Pana [REDAKCYJA] wynosi [REDAKCYJA] (od dnia [REDAKCYJA] r. do dnia [REDAKCYJA]). Procentowy stosunek okresu służby na rzecz totalitarnego państwa do całego okresu pełnienia służby wynosi około 4.8 %.

Mając na względzie powyższe ustalenia, a w szczególności długość okresu pełnienia służby na rzecz totalitarnego państwa oraz stosunek tegoż do całego czasu służby, uznać należy, że w przedmiotowej sprawie została spełniona przesłanka stypizowana w art. 8a ust. 1 pkt 1 ustawy zaopatrzeniowej.

Ze zgromadzonych dokumentów przekazanych przez Instytut Pamięci Narodowej - Komisję Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu, za pismem z dnia [REDAKCYJA] [REDAKCYJA] znak: [REDAKCYJA] obejmujących materiały archiwalne z akt osobowych o sygn. [REDAKCYJA] wynika, iż Pan [REDAKCYJA] rzetelnie wykonywał zadania i obowiązki w okresie pełnienia służby po dniu 12 września 1989 r.

Komendant Główny Straży Granicznej w piśmie z dnia [REDAKCYJA] r. (znak: [REDAKCYJA]) przekazał informacje dotyczące przebiegu służby ww. funkcjonariusza. Ze zgromadzonych w sprawie dokumentów wynika, że Pan [REDAKCYJA] po dniu 12 września 1989 r. rzetelnie wykonywał zadania i obowiązki. Z informacji dotyczących przebiegu służby wnioskodawcy wynika, że w trakcie służby w Straży Granicznej ww. zajmował kolejne, wyższe stanowiska służbowe, miał podwyższane uposażenie, był awansowany w stopniu służbowym i otrzymywał nagrody finansowe, a także pozytywnie go opiniowano. Pan [REDAKCYJA] został także wyróżniony [REDAKCYJA]. W aktach sprawy nie stwierdzono informacji o wymierzonych wobec wnioskującego karach dyscyplinarnych. Jak stwierdzono w ww. piśmie, Pan [REDAKCYJA] pełniąc służbę w Sudeckim Oddziale Straży Granicznej, wykonywał zadania bezpośrednio związane z ochroną granicy państwowej, co może wskazywać na udział wymienionego w zdarzeniach z narażeniem zdrowia i życia.

Mając na względzie powyższe argumenty, uznać należy, że w przedmiotowej sprawie została spełniona również przesłanka stypizowana w art. 8a ust. 1 pkt 2 ustawy zaopatrzeniowej.

W ocenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji, przedmiotowa sprawa stanowi szczególnie uzasadniony przypadek, zasługujący na wyłączenie stosowania art. 15c, art. 22a i art. 24a ustawy zaopatrzeniowej wobec Pana [REDAKTOWANO]. Podkreślenia wymaga, że strona rozpoczęła służbę na rzecz totalitarnego państwa w dniu [REDAKTOWANO], a więc w trakcie istotnych przemian ustrojowych zachodzących w państwie. Co więcej, jak wskazują zebrane dokumenty, pełniąc służbę w [REDAKTOWANO] Oddziale Straży Granicznej, wnioskodawca wykonywał zadania bezpośrednio związane z ochroną granicy państwowej, co wskazuje na służbę z narażeniem zdrowia i życia. Był funkcjonariuszem, jak stwierdził Komendant Główny Straży Granicznej, za wzorowe wykonywanie zadań służbowych, ofiarną i rzetelną służbę, przejawianie inicjatywy, zaangażowanie oraz osiągnięcie bardzo dobrych wyników w służbie był wielokrotnie wyróżniany nagrodami pieniężnymi, pochwałami, dodatkowymi urlopami krótkoterminowymi oraz miał zwiększany dodatek służbowy do uposażenia. Za całokształt swojej pracy zainteresowany został wyróżniony [REDAKTOWANO], co wpływa na potwierdzenie spełnienia przez ww. przesłanki „szczególnego przypadku”.

Biorąc pod uwagę całokształt służby Pana [REDAKTOWANO], podkreślenia wymaga, że przedmiotowa sprawa kwalifikuje się do wyłączenia zastosowania wobec strony postępowania przepisów art. 15c, art. 22a i art. 24a ustawy zaopatrzeniowej

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w sentencji.

Pouczenie

Od decyzji nie służy odwołanie. Strona niezadowolona z decyzji może jednak zwrócić się do Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji (art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego – Dz. U. z 2018 r. poz. 2096, z późn. zm. – zwanej dalej „Kpa”).

Na podstawie art. 127a § 1 i § 2 Kpa w związku z art. 127 § 3 Kpa w trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

Jeżeli strona nie chce skorzystać z prawa do zwrócenia się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy, może wnieść do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie za pośrednictwem Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji skargę na decyzję w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji stronie (art. 3 § 2 pkt 1, art. 13 i art. 52 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi – tj. Dz. U. z 2018 r. poz. 1302 z późn. zm. – zwanej dalej „ppsa”). Wpis od skargi wynosi 200 zł.

Skarżący ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy (art. 243-262 ppsa) w tym o zwolnienie od kosztów sądowych.

MINISTER SPRAW WEWNĘTRZNYCH
i ADMINISTRACJI
Jacek Czapliński
31.07.2019

Otrzymują:

Egz. nr 1 –

Egz. nr 2 – ZER MSWiA.

Egz. nr 3 – aa.

[Redacted recipient information]

**MINISTER
SPRAW WEWNĘTRZNYCH
I ADMINISTRACJI**

BKSIO [REDACTED]

Warszawa, dnia [REDACTED]

Egz. 3

DECYZJA NR [REDACTED]

Na podstawie art. 127 § 3 i art. 138 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096, z późn. zm.) – zwanej dalej Kpa, w związku z art. 8a ust. 1 ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. z 2019 r. poz. 288).

po rozpatrzeniu

wniosku Pana [REDACTED] o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji nr [REDACTED] [REDACTED] odmowie wyłączenia stosowania wobec wnioskodawcy art. 15c, art. 22a i art. 24a ww. ustawy z dnia 18 lutego 1994 r.

postanawiam

uchylić zaskarżoną decyzję w całości i wyłączyć wobec wnioskodawcy stosowanie art. 15c, art. 22a i art. 24a tej ustawy.

Uzasadnienie

Wnioskiem z dnia [REDACTED] (data wpływu do organu [REDACTED]), Pan [REDACTED] wystąpił do Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji o zastosowanie wobec niego art. 8a ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (ówczesny Dz. U. z 2016 r. poz. 708, z późn.

Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji decyzją nr [REDAKTION] z dnia [REDAKTION] r. odmówił wyłączenia stosowania wobec Pana [REDAKTION] art. 15c, art. 22a i art. 24a ustawy zaopatrzeniowej. Ww. decyzja została doręczona stronie w dniu [REDAKTION]

W dniu [REDAKTION] Pan [REDAKTION] ustanowił swoim pełnomocnikiem [REDAKTION] Pana [REDAKTION]

Następnie, w dniu [REDAKTION] r. (data stempla pocztowego), z zachowaniem ustawowego terminu, [REDAKTION] Pan [REDAKTION], pełnomocnik strony złożył wniosek do Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji, zwracając się z prośbą o ponowne rozpatrzenie sprawy, zakończonej decyzją nr [REDAKTION] dnia [REDAKTION]

W uzasadnieniu wniosku pełnomocnik strony stwierdził, że okres [REDAKTION] i [REDAKTION] tj. [REDAKTION] całego okresu służby mocodawcy pełnionej na rzecz państwa totalitarnego w porównaniu z całkowitym okresem służby jest, jego zdaniem, krótkotrwały.

W opinii pełnomocnika ww. zwrot „szczególnie z narażeniem zdrowia i życia” postrzegać należy przez pryzmat otwartego katalogu przesłanek oceny jakości wykonywania zadań i obowiązków, na co wskazuje użycie słowa „w szczególności”, które również nie przesądza, że musi dojść do narażenia zdrowia i życia.

Ponadto Pan [REDAKTION] podkreślił, iż nie zgadza się z uznaniem przez organ prowadzący sprawę, iż rzetelne wykonywanie obowiązków służbowych oznacza ich realizację na najwyższym poziomie. Jego zdaniem: „aby można było zastosować art. 8a Ustawy zaopatrzeniowej nie jest konieczne pełnienie służby w sposób specjalny, nadzwyczajny, lecz wystarczy zwykle wywiązywanie się z obowiązków”.

Do ww. podania załączono pełnomocnictwo z dnia [REDAKTION] r., upoważniające [REDAKTION] Pana [REDAKTION] do reprezentowania Pana [REDAKTION] [REDAKTION] w sprawach prowadzonych na podstawie przedmiotowej ustawy.

Analizując niniejszą sprawę Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 127 § 3 Kpa, od decyzji wydanej w pierwszej instancji przez ministra lub samorządowe kolegium odwoławcze nie służy odwołanie, jednakże strona niezadowolona z decyzji może zwrócić się do tego organu z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy; do wniosku tego stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące odwołań od decyzji.

Na podstawie art. 8a ustawy zaopatrzeniowej minister właściwy do spraw wewnętrznych, w drodze decyzji, w szczególnie uzasadnionych przypadkach może wyłączyć stosowanie art. 15c, art. 22a i art. 24a w stosunku do osób pełniących służbę, o której mowa

w art. 13b, ze względu na: 1) krótkotrwałą służbę przed dniem 31 lipca 1990 r. oraz 2) rzetelne wykonywanie zadań i obowiązków po dniu 12 września 1989 r., w szczególności z narażeniem zdrowia i życia. Wskazane w ww. artykule przesłanki muszą być spełnione łącznie.

Przechodząc do analizy przedmiotowej sprawy wskazać należy, że decyzją nr [REDAKTION] z dnia [REDAKTION] r. Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji odmówił zastosowania art. 8a ustawy zaopatrzeniowej wobec Pana [REDAKTION] z uwagi na fakt, iż brak jest dowodów, aby służba ww. pełniona była z narażeniem zdrowia i życia, a ponadto nie legitymuje się on wybitnymi osiągnięciami w służbie, szczególnie wyróżniającymi go na tle pozostałych funkcjonariuszy. W związku z powyższym w ocenie organu zarówno postawa, osiągnięcia strony, jak również charakter służby i warunki jej pełnienia nie uzasadniały stwierdzenia, aby przedmiotowa sprawa stanowiła szczególnie uzasadniony przypadek, który pozwoliłby na skorzystanie z uprawnień wynikających z przepisów ustawy zaopatrzeniowej.

W sprawie ustalono, że Pan [REDAKTION] został zwolniony ze służby w [REDAKTION] w dniu [REDAKTION] r., nabywając prawo do emerytury i renty inwalidzkiej, których wysokość ustalono z uwzględnieniem art. 15c i 22a ustawy zaopatrzeniowej, przy czym nie wypłaca się renty inwalidzkiej z uwagi na posiadanie prawa do korzystniejszej emerytury.

Z pisma Instytutu Pamięci Narodowej - Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu, stanowiącego informację o przebiegu służby Nr [REDAKTION] wynika, że wnioskodawca pełnił służbę na rzecz totalitarnego państwa, o której mowa w art. 13b ustawy zaopatrzeniowej, w okresie od dnia [REDAKTION] r. do dnia [REDAKTION] r., tj. przez okres [REDAKTION]. Całkowity okres służby ww. wynosi [REDAKTION]. Procentowy stosunek okresu służby na rzecz totalitarnego państwa do całego okresu pełnienia służby wynosi [REDAKTION].

Mając na względzie powyższe ustalenia, a w szczególności długość okresu pełnienia służby na rzecz totalitarnego państwa oraz stosunek tegoż do całego czasu służby, uznaje się, że w przedmiotowej sprawie została spełniona przesłanka stypizowana w art. 8a ust. 1 pkt 1 ustawy zaopatrzeniowej.

Ze zgromadzonych dokumentów przekazanych przez Instytut Pamięci Narodowej - Komisję Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu, obejmujących materiały archiwalne z akt osobowych o sygn. IPN [REDAKTION] przekazanych za pismem z dnia [REDAKTION] (znak: [REDAKTION] nie wynika, aby Pan [REDAKTION] nierzetelnie wykonywał zadania i obowiązki w okresie pełnienia służby po dniu

12 września 1989 r

Podobnie Komendant Główny Policji w piśmie z dnia [REDAKTOWANO] nie wskazuje, aby Pan [REDAKTOWANO] nierzetelnie wykonywał zadania i obowiązki w okresie pełnienia służby w Policji.

Tożsamo stanowisko zaprezentował również Komendant [REDAKTOWANO] w „Ocenie rzetelności służby” z dnia [REDAKTOWANO]. dot. ww. wskazując, że Pan [REDAKTOWANO] „dzięki predyspozycjom i umiejętnościom pozwalającym na kierowanie zespołami ludzkimi, nadzorował pracę dużej ilości policjantów, w stosunku do których był wymagający, ale obiektywny w ich ocenie. W sposób stanowczy, lecz taktowany realizował i rozliczał postawione zadania. (...) Potrafił stworzyć dobrą atmosferę w kierowanym zespole, co pomagało mu w osiągnięciu wysokich wyników w służbie. Był oficerem zdyscyplinowanym, sumiennym, niezwykle pracowitym i zaangażowanym w realizację zadań służbowych”. Pan [REDAKTOWANO] ze względu na posiadane cechy osobowości zajmował liczne stanowiska kierownicze, począwszy od [REDAKTOWANO] aż do powołania na stanowisko [REDAKTOWANO]. Dzięki jego ponadprzeciętnemu zaangażowaniu oraz umiejętnościom dowódczym w znacznym stopniu wpłynął na poprawę bezpieczeństwa [REDAKTOWANO].

Ponadto „cechowała go duża kultura pracy i odpowiedzialność za podejmowane działania i decyzje. Jego postawa moralna nie budziła zastrzeżeń. Był osobą rzetelną i uczciwą, o wysokiej kulturze osobistej”. Z niniejszego pisma wynika również, że ww. funkcjonariusz poprzez swoje ogromne zaangażowanie przyczynił się do zmniejszenia dynamiki wzrostu przestępczości na obszarze powiatu i województwa.

Jednocześnie należy podkreślić, że Pan [REDAKTOWANO] został odznaczony [REDAKTOWANO] stanowiącym nagrodę dla osób, które położyły zasługi dla Państwa lub obywateli spełniając czyny przekraczające zakres ich zwykłych obowiązków, a przynoszące znaczną korzyść Państwu lub obywatelom.

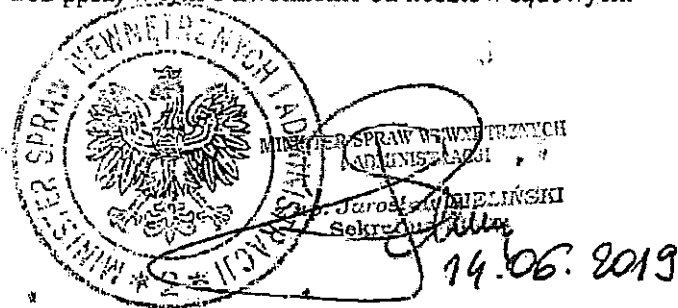
Mając na względzie powyższe argumenty, uznać należy, że w przedmiotowej sprawie została spełniona również przesłanka stypizowana w art. 8a ust. 1 pkt 2 ustawy zaopatrzeniowej.

Reasumując, należy stwierdzić, że w ocenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji Pan [REDAKTOWANO] spełnia wymogi formalne wskazane w przywołanym art. 8a ust. 1 ustawy zaopatrzeniowej, a przedmiotowa sprawa stanowi szczególnie uzasadniony przypadek, uzasadniający skorzystanie z uprawnień wynikających z powyższego przepisu, skutkujące wyłączeniem stosowania względem wnioskodawcy art. 15c. art. 22a i art. 24a tejże ustawy.

Pouczenie

Decyzja jest ostateczna w administracyjnym toku postępowania. Jednakże strona może wnieść skargę na decyzję do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie za pośrednictwem Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji, w terminie 30 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji stronie (art. 3 § 2 pkt 1, art. 13 i art. 52 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2018 r. poz. 1302, z późn. zm.) – zwanej dalej „ppsa”).

Wpis od skargi wynosi 200 zł. Jednocześnie skarżący ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy (art. 243-262 ppsa) w tym o zwolnienie od kosztów sądowych.

Otrzymują:
Egz. nr 1 – Pan [REDACTED]
Egz. nr 2 – ZER MSWiA [REDACTED]
Egz. nr 3 – an.

[REDACTED]

**MINISTER
SPRAW WEWNĘTRZNYCH
I ADMINISTRACJI**

Warszawa, dnia [REDACTED]

BKSIO [REDACTED]

Egz. 3

DECYZJA NR [REDACTED]

Na podstawie art. 8a ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno - Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. z 2019 r. poz. 288 z późn. zm.),

po rozpatrzeniu

wniosku Pani [REDACTED] z dnia [REDACTED]

postanawiam

wyłączyć stosowanie wobec wnioskodawczyni art. 15c, art. 22a i art. 24a tej ustawy.

UZASADNIENIE

Pani [REDACTED] wnioskiem z dnia [REDACTED] (data wpływu do organu: [REDACTED]) wystąpiła do Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji o zastosowanie wobec niej art. 8a ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (ówczesny Dz. U. z 2016 r. poz. 708, z późn. zm.) – zwanej dalej ustawą zaopatrzeniową.

Pani [REDACTED] swój wniosek uzasadniła krótkotrwałą służbą przed dniem 31 lipca 1990 r. oraz rzetelnym wykonywaniem zadań i obowiązków po dniu 12 września 1989 r.

Wnioskodawczyni wskazała, iż w dniu [REDAKTOWANE] przyjęła się do służby w [REDAKTOWANE] z myślą o wykonywaniu pracy biurowej. Wbrew swoim oczekiwaniom została skierowana do pracy w [REDAKTOWANE] na stanowisko [REDAKTOWANE]. Już po [REDAKTOWANE] ww. stwierdziła, że charakter wykonywanej służby jej nie odpowiada i w dniu [REDAKTOWANE] napisała raport z prośbą o zwolnienie, motywując go całkowitym brakiem zainteresowania wykonywanymi obowiązkami służbowymi. Pani [REDAKTOWANE] zaznacza, iż oczekując na zwolnienie odmówiła nawet przychodzenia do pracy. Z dniem [REDAKTOWANE] wnioskodawczyni została przeniesiona na stanowisko [REDAKTOWANE].

W [REDAKTOWANE] po ukończeniu studiów na [REDAKTOWANE] Pani [REDAKTOWANE] rozpoczęła służbę w pionie dochodzeniowo-śledczym, którą pełniła do dnia [REDAKTOWANE], kiedy to przeszła na emeryturę ze stanowiska [REDAKTOWANE].

Wnioskodawczyni podnosi, iż swoje obowiązki zawsze wypełniała rzetelnie, zgodnie z prawem, etyką zawodową i powszechnie obowiązującymi zasadami moralnymi. Otrzymywała też nagrody, awanse i wyróżnienia. Ww. jest ponadto zdania, iż dla dobra służby nie szczydziła sił ani czasu wolnego, co ujemnie odbiło się na stanie jej zdrowia.

Analizując niniejszą sprawę Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji zważył, co następuje.

Na podstawie art. 8a ustawy zaopatrzeniowej minister właściwy do spraw wewnętrznych, w drodze decyzji, w szczególnie uzasadnionych przypadkach może wyłączyć stosowanie art. 15c, art. 22a i art. 24a w stosunku do osób pełniących służbę, o której mowa w art. 13b, ze względu na: 1) krótkotrwałą służbę przed dniem 31 lipca 1990 r. oraz 2) rzetelne wykonywanie zadań i obowiązków po dniu 12 września 1989 r., w szczególności z narażeniem zdrowia i życia.

Wskazane w ww. artykule przesłanki muszą być spełnione łącznie.

W sprawie ustalono, że Pani [REDAKTOWANE] została zwolniona ze służby w [REDAKTOWANE], nabywając prawo do emerytury i renty inwalidzkiej, których wysokość ustalono z uwzględnieniem art. 15c i 22a ustawy zaopatrzeniowej, przy czym nie wypłaca się renty inwalidzkiej z uwagi na posiadanie prawa do korzystniejszej emerytury.

Z pisma Instytutu Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu stanowiącego informację o przebiegu służby Nr [REDAKTOWANE] wynika,

że wnioskodawczyni pełniła służbę na rzecz totalitarnego państwa, o której mowa w art. 13b ustawy zaopatrzeniowej w okresie od dnia [REDAKTION] do dnia [REDAKTION] tj. przez okres [REDAKTION]. Całkowity okres służby ww. wynosi [REDAKTION] i [REDAKTION]. Procentowy stosunek okresu służby na rzecz totalitarnego państwa do całego okresu pełnienia służby wynosi ok. [REDAKTION].

Mając na względzie powyższe ustalenia, a w szczególności długość okresu pełnienia służby na rzecz totalitarnego państwa oraz stosunek tegoż do całego czasu służby, uznać należy, że w przedmiotowej sprawie została spełniona przesłanka stypizowana w art. 8a ust. 1 pkt 1 ustawy zaopatrzeniowej.

Ze zgromadzonych dokumentów przekazanych przez Instytut Pamięci Narodowej - Komisję Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu, obejmujących materiały archiwalne z akt osobowych o sygn. [REDAKTION] wynika, iż Pani [REDAKTION] rzetelnie wykonywała zadania i obowiązki w okresie pełnienia służby po dniu 12 września 1989 r. Ponadto w udostępnionej dokumentacji widnieje raport zainteresowanej z dnia [REDAKTION] z prośbą o zwolnienie ze służby w [REDAKTION]. W jego uzasadnieniu wnioskodawczyni napisała: *Proszę swą pragnę uzasadnić całkowitym brakiem zainteresowania obecną pracą [...]. Nadmieniam, że wyrazam zgodę na podjęcie pracy w [REDAKTION] ponieważ z takim przekonaniem decydowałam się na podjęcie pracy w [REDAKTION]*

Komendant Główny Policji po dokonaniu analizy przebiegu służby wnioskodawczyni, a w szczególności uwzględnieniu informacji dotyczących stanowisk zajmowanych w trakcie służby i pełnionych funkcji, uzyskanych awansów w stopniu służbowym, podwyżek dodatków do uposażenia o charakterze uznaniowym, opinii służbowych ze wskazaniem okresów opiniowania i ogólnej oceny, a także informacji o przyznanych orderach i odznaczeniach ([REDAKTION]) stwierdził, że zadania i obowiązki wykonywane przez Panią [REDAKTION] po dniu 12 września 1989 r. były realizowane w sposób rzetelny. Nie stwierdzono również kar dyscyplinarnych ani prowadzonych wobec ww. postępowań karnych lub karno-skarbowych.

Komendant Wojewódzki Policji we Wrocławiu w swojej opinii wskazał natomiast, że we wniosku z dnia [REDAKTION] o nadanie Pani [REDAKTION] stopnia [REDAKTION] w części dotyczącej szczegółowej opinii bezpośredniego przełożonego stwierdzono, iż wnioskodawczyni z nałożonych obowiązków służbowych wywiązywała się dobrze, mimo dużego obciążenia sprawą kończyła terminowo i bez zastrzeżeń. Była

opiniowana pozytywnie, nie była karana dyscyplinarnie. Zaś w opinii z dnia [REDAKTOWANE] sporządzonej po dniu zwolnienia ww. ze służby stwierdzono, że przez cały okres opiniowano ją pozytywnie, była sumienna i zaangażowana w wykonywane zadania.

Mając na względzie powyższe argumenty, uznać należy, że w przedmiotowej sprawie została spełniona również przesłanka stypizowana w art. 8a ust. 1 pkt 2 ustawy zaopatrzeniowej.

Reasumując, należy stwierdzić, że w ocenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji Pani [REDAKTOWANE] spełnia wymogi formalne wskazane w przywołanym wyżej art. 8a ust. 1 ustawy zaopatrzeniowej, a przedmiotowa sprawa stanowi szczególnie uzasadniony przypadek, umożliwiający skorzystanie z uprawnień wynikających z powyższego przepisu, skutkujące wyłączeniem stosowania względem strony art. 15c, art. 22a i art. 24a tejże ustawy. Podkreślenia wymaga również, że z dokumentacji sprawy wynika, iż celem wnioskodawczyni nie było ubieganie się o stanowisko w strukturach Służby Bezpieczeństwa, lecz została tam skierowana odgórnie. Pani [REDAKTOWANE] od samego początku była niezadowolona z charakteru pracy i podjęła natychmiastowe działanie zmierzające do zwolnienia jej ze służby w resorcie spraw wewnętrznych, ryzykując możliwość wystąpienia najbardziej restrykcyjnych konsekwencji. Taka postawa zasługuje na szczególne uwzględnienie.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w sentencji.

Pouczenie

Od decyzji nie służy odwołanie. Strona niezadowolona z decyzji może jednak zwrócić się do Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji (art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego – Dz. U. z 2018 r. poz. 2096, z późn. zm. – zwanej dalej „Kpa”).

Na podstawie art. 127a § 1 i § 2 Kpa w związku z art. 127 § 3 Kpa w trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

Jeżeli strona nie chce skorzystać z prawa do zwrócenia się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy, może wnieść do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie za pośrednictwem Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji skargę na decyzję w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji stronie (art. 3 § 2 pkt 1, art. 13 i art. 52 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi – tj. Dz. U. z 2018 r. poz. 1302 z późn. zm. – zwanej dalej „ppsa”). Wpis od skargi wynosi 200 zł.

Skarżący ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy (art. 243-262 ppsa) w tym o zwolnienie od kosztów sądowych.

MINISTER SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI
[Signature]
Sekretarz Stanu
13. 08. 2019

Otrzymują:

Egz. nr 1 – Pani [Redacted]

Egz. nr 2 – ZER MSWiA [Redacted]

Egz. nr 3 – aa. [Redacted]

**MINISTER
SPRAW WEWNĘTRZNYCH
I ADMINISTRACJI**

Warszawa, dnia [REDACTED]

BKSIO-[REDACTED]

Egz. 3*

DECYZJA NR [REDACTED]

Na podstawie art. 8a ust. 1 ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. z 2019 r. poz. 288),

po rozpatrzeniu

wniosku Pana [REDACTED]

postanawiam

wyłączyć stosowanie wobec wnioskodawcy art. 15c, art. 22a i art. 24a tej ustawy.

UZASADNIENIE

Pan [REDACTED] wnioskiem [REDACTED] (data wpływu do organu: [REDACTED]) wystąpił do Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji o zastosowanie wobec niego art. 8a ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (ówczesny Dz. U. z 2016 r. poz. 708, z późn. zm.) - zwanej dalej ustawą zaopatrzeniową.

Pan [REDACTED] swój wniosek uzasadnił krótkotrwałą służbą przed dniem [REDACTED] oraz rzetelnym wykonywaniem zadań i obowiązków po dniu [REDACTED] w szczególności z narażeniem zdrowia i życia. Wnioskodawca wskazał, że [REDACTED]

ubiegał się o przyjęcie do [REDACTED], jednak został przyjęty do [REDACTED] z dniem [REDACTED], bez wyrażenia na to zgody. Ww. dodał, że po około [REDACTED] dniach złożył raport o przeniesienie do [REDACTED], a na okres [REDACTED] tj. [REDACTED], Pan [REDACTED] wskazał, że został przeniesiony do pracy w [REDACTED]. Strona nadmieniła, że z dniem [REDACTED] r. została przeniesiona do [REDACTED]. Ponadto wnioskodawca zaznaczył, że nie wykonywał żadnych czynności służbowych związanych ze [REDACTED] a w jego aktach osobowych nie ma żadnej zgody na pracę w organach ww. instytucji.

Analizując niniejszą sprawę Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji zważył, co następuje.

Na podstawie art. 8a ustawy zaopatrzeniowej minister właściwy do spraw wewnętrznych, w drodze decyzji, w szczególnie uzasadnionych przypadkach może wyłączyć stosowanie art. 15c, art. 22a i art. 24a w stosunku do osób pełniących służbę, o której mowa w art. 13b, ze względu na: 1) krótkotrwałą służbę przed dniem 31 lipca 1990 r. oraz 2) rzetelne wykonywanie zadań i obowiązków po dniu 12 września 1989 r., w szczególności z narażeniem zdrowia i życia.

Wskazane w ww. artykule przesłanki muszą być spełnione łącznie.

W sprawie ustalono, że Pan [REDACTED] został zwolniony ze służby z [REDACTED] w dniu [REDACTED] nabywając prawo do emerytury, której wysokość ustalono z uwzględnieniem art. 15c ustawy zaopatrzeniowej.

Z pisma Instytutu Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu stanowiącego Informację o przebiegu służby Nr [REDACTED] wynika, że wnioskodawca pełnił służbę na rzecz totalitarnego państwa, o której mowa w art. 13b ustawy zaopatrzeniowej, w okresie od dnia [REDACTED] do dnia [REDACTED] tj. [REDACTED]. Całkowity okres służby ww. wynosi [REDACTED] (od dnia [REDACTED] do dnia [REDACTED]). Ponadto do wysługi emerytalnej ww. zaliczono okres [REDACTED] zasadniczej służby wojskowej (od dnia [REDACTED] do dnia [REDACTED]). Procentowy stosunek okresu służby na rzecz totalitarnego państwa do całego okresu pełnienia służby bez zasadniczej służby wojskowej wynosi ok. [REDACTED].

Mając na względzie powyższe ustalenia, a w szczególności długość okresu pełnienia służby na rzecz totalitarnego państwa oraz stosunek tegoż do całego czasu służby, uznać należy, że w przedmiotowej sprawie została spełniona przesłanka określona w art. 8a ust. 1 pkt 1 ustawy zaopatrzeniowej.

Ze zgromadzonych dokumentów przekazanych przez Instytut Pamięci Narodowej - Komisję Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu, za pismem z dnia [REDAKTOWANO] r. (znak: [REDAKTOWANO]), obejmujących materiały archiwalne z akt osobowych o sygn. [REDAKTOWANO] wynika, że Pan [REDAKTOWANO] rzetelnie wykonywał zadania i obowiązki w okresie pełnienia służby po dniu 12 września 1989 r. W przekazanym przez Instytut Pamięci Narodowej - Komisję Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu dokumencie: „Przebieg służby (pracy) widnieje zapis: „(...) [REDAKTOWANO] Odwołany z zajmowanego stanowiska, przeniesiony na własną prośbę i mianowany na stanowisko [REDAKTOWANO] na wolny etat [REDAKTOWANO]. [REDAKTOWANO]

Komendant Główny Policji pismem z dnia [REDAKTOWANO] r. L.dz. [REDAKTOWANO], opierając się na zebranej dokumentacji, również ocenił, że Pan [REDAKTOWANO] rzetelnie wykonywał zadania i obowiązki w okresie pełnienia służby w Policji.

W tym miejscu należy wskazać, że Komendant Główny Policji po dokonaniu analizy przebiegu służby wnioskodawcy, a w szczególności uwzględnieniu informacji dotyczących stanowisk zajmowanych w trakcie służby i pełnionych funkcji, uzyskanych awansów w stopniu służbowym, podwyżek dodatku służbowego oraz opinii służbowych ze wskazaniem okresów opiniowania i ogólnej oceny, stwierdził, że zadania i obowiązki wykonywane przez Pana [REDAKTOWANO] po dniu 12 września 1989 r. były realizowane w sposób rzetelny. Nie stwierdzono również kar dyscyplinarnych, ani prowadzonych wobec ww. postępowań karnych lub karno-skarbowych.

Jednocześnie Komendant Główny Policji w przekazanych dokumentach stwierdził, że Pan [REDAKTOWANO] osiągnął najlepsze wyniki w służbie prewencyjnej w Komisarzacie Kolejowym Policji w [REDAKTOWANO] Komendy Wojewódzkiej Policji w [REDAKTOWANO] Jako policjant w plutonie patrolowym wielokrotnie zatrzymywał sprawców na gorącym uczynku przestępstw, co według Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dużym prawdopodobieństwem może wskazywać na zagrożenie dla życia i zdrowia.

Mając na względzie powyższe argumenty, uznać należy, że w przedmiotowej sprawie została spełniona również przesłanka stypizowana w art. 8a ust. 1 pkt 2 ustawy zaopatrzeniowej.

W ocenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji przedmiotowa sprawa stanowi szczególnie uzasadniony przypadek, zasługujący na wyłączenie stosowania art. 15c, art. 22a i art. 24a ustawy zaopatrzeniowej wobec Pana [REDAKTOWANE]. Podkreślenia wymaga fakt, że z dokumentacji sprawy wynika jednoznacznie, że wnioskodawca nie ubiegał się o stanowisko w strukturach [REDAKTOWANE] lecz został na nie mianowany od razu po przyjęciu do służby. Niezwłocznie po tym skierował prośbę o przeniesienie. Taka postawa byłego funkcjonariusza zasługuje na wyłączenie zastosowania wobec niego przepisów art. 15c, art. 22a i art. 24a ustawy zaopatrzeniowej.

Reasumując, należy stwierdzić, że w ocenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji Pan [REDAKTOWANE] spełnia wymogi formalne wskazane w przywołanym wyżej art. 8a ust. 1 ustawy zaopatrzeniowej, a przedmiotowa sprawa stanowi szczególnie uzasadniony przypadek, uzasadniający skorzystanie z uprawnień wynikających z powyższego przepisu, skutkujące wyłączeniem stosowania względem wnioskodawcy art. 15c, art. 22a i art. 24a tejże ustawy.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w sentencji.

Pouczenie

Od decyzji nie służy odwołanie. Strona niezadowolona z decyzji może jednak zwrócić się do Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji (art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego – Dz. U. z 2018 r. poz. 2096, z późn. zm. – zwanej dalej „Kpa”).

Na podstawie art. 127a § 1 i § 2 Kpa w związku z art. 127 § 3 Kpa w trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

Jeżeli strona nie chce skorzystać z prawa do zwrócenia się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy, może wnieść do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie ~~za pośrednictwem Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji skargę na decyzję~~ w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji stronie (art. 3 § 2 pkt 1, art. 13 i art. 52 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi –

tj. Dz. U. z 2018 r. poz. 1302, z późn. zm. – zwanej dalej „ppsa”). Wpis od skargi wynosi 200 zł.

Skarżący ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy (art. 243-262 ppsa) w tym o zwolnienie od kosztów sądowych.

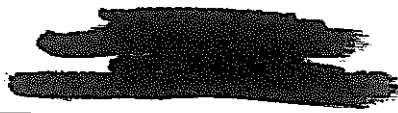

MINISTERSTWO JUSTYCJI
URZĘDNIK
Sędziowski
Sektora Stanu
26.04.2019

Otrzymują:

Egz. nr 1 - Pan

Egz. nr 2 - ZIR MSWiA. dot.

Egz. nr 3 - aa.

**MINISTER
SPRAW WEWNĘTRZNYCH
I ADMINISTRACJI**

Warszawa, dnia [REDACTED]

Egz. 3

DECYZJA NR [REDACTED]

Na podstawie art. 8a ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno - Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. z 2019 r. poz. 288, z późn. zm.),

po rozpatrzeniu

wniosku z dnia [REDACTED] [REDACTED] reprezentowanego przez [REDACTED]

postanawiam

wyłączyć stosowanie wobec wnioskodawcy art. 15c, art. 22a i art. 24a tej ustawy.

UZASADNIENIE

[REDACTED] reprezentowany przez [REDACTED] wnioskiem z dnia [REDACTED] (data wpływu do organu [REDACTED]) wystąpił do Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji o zastosowanie wobec niego art. 8a ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (ówczesny Dz. U. z 2016 r. poz. 708, z późn. zm.) – zwanej dalej ustawą zaopatrzeniową.

[REDACTED] uzasadnił wniosek w sprawie krótkotrwałą służbą [REDACTED] przed dniem 31 lipca 1990 r. oraz rzetelnym wykonywaniem przez ww. zadań i obowiązków po dniu 12 września 1989 r., w szczególności z narażeniem zdrowia i życia.

[REDAKCYJNE] w [REDAKCYJNE]
[REDAKCYJNE] Dodatkowo, jak podniósł pełnomocnik byłego funkcjonariusza, szczególnego podkreślenia wymaga fakt, że ww. [REDAKCYJNE]
[REDAKCYJNE] Jak wskazał pełnomocnik strony, pierwszy raport z dnia [REDAKCYJNE], strona wycofała pod naciskiem przełożonych, zaś następny raport z dnia [REDAKCYJNE] rozpatrzono pozytywnie [REDAKCYJNE] r. P. [REDAKCYJNE] został zwolniony ze służby w [REDAKCYJNE]
W odniesieniu do wykonywania obowiązków po dniu 12 września 1989 r., [REDAKCYJNE] wskazał, że jego mandant pełnił służbę w oddziałach interwencyjnych. [REDAKCYJNE]
[REDAKCYJNE] Ponadto w przedmiotowym wniosku wskazano, że Pan [REDAKCYJNE] był wielokrotnie nagradzany w uznaniu za zaangażowanie w wykonywanie obowiązków służbowych i pozytywnie opiniowany przez swoich przełożonych.

Analizując niniejszą sprawę Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji zważył, co następuje.

Na podstawie art. 8a ustawy zaopatrzeniowej minister właściwy do spraw wewnętrznych, w drodze decyzji, w szczególnie uzasadnionych przypadkach może wyłączyć stosowanie art. 15c, art. 22a i art. 24a w stosunku do osób pełniących służbę, o której mowa w art. 13b, ze względu na:

1) krótkotrwałą służbę przed dniem 31 lipca 1990 r. oraz 2) rzetelne wykonywanie zadań i obowiązków po dniu 12 września 1989 r., w szczególności z narażeniem zdrowia i życia.

Wskazane w ww. artykule przesłanki muszą być spełnione łącznie.

W sprawie ustalono, że Pan [REDAKCYJNE] został zwolniony ze służby w [REDAKCYJNE] w dniu [REDAKCYJNE] nabywając prawo do emerytury i renty inwalidzkiej, których wysokość ustalono z uwzględnieniem art. 15c i 22a ustawy zaopatrzeniowej, przy czym nie wypłaca się renty inwalidzkiej z uwagi na posiadanie prawa do korzystniejszej emerytury.

Z pisma Instytutu Pamięi Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu stanowiącego informację o przebiegu służby [REDAKCYJNE] wynika, że wnioskodawca pełnił służbę na rzecz totalitarnego państwa, o której mowa w art. 13b ustawy zaopatrzeniowej, w okresie od dnia [REDAKCYJNE] do dnia [REDAKCYJNE] r., tj. przez [REDAKCYJNE] całkowity okres służby ww. wynosi [REDAKCYJNE] Procentowy

stosunek okresu służby na rzecz totalitarnego państwa do całego okresu pełnienia służby wynosi ok. [REDACTED]

Mając na względzie powyższe ustalenia, a w szczególności długość okresu pełnienia służby na rzecz totalitarnego państwa oraz stosunek tegoż do całego czasu służby, uznać należy, że w przedmiotowej sprawie została spełniona przesłanka stypizowana w art. 8a ust. 1 pkt 1 ustawy zaopatrzeniowej.

Ze zgromadzonych dokumentów przekazanych przez Instytut Pamięci Narodowej - Komisję Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu, obejmujących materiały archiwalne z akt osobowych o sygn. [REDACTED] wynika, iż Pan [REDACTED] rzetelnie wykonywał zadania i obowiązki w okresie pełnienia służby.

Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej pismem z dnia [REDACTED] znak [REDACTED] opierając się na zebranej dokumentacji stwierdził, że Pan [REDACTED] rzetelnie wykonywał zadania i obowiązki w okresie pełnienia służby w [REDACTED]

[REDACTED] Z akt osobowych wynika, że biorąc bezpośredni udział w [REDACTED] ww. pełnił służbę w warunkach szczególnie zagrażających życiu i zdrowiu. W tym miejscu należy wskazać, że Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej po dokonaniu analizy przebiegu służby wnioskodawcy wskazał w szczególności na uzyskane awanse w stopniu służbowym, podwyżki dodatku służbowego, pozytywne opinie służbowe oraz udzielone wyróżnienia. Nie stwierdzono również kar dyscyplinarnych, ani prowadzonych wobec ww. postępowań karnych lub karno - skarbowych. Jednocześnie Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej w ww. piśmie podkreślił, iż [REDACTED] wydano w dniu [REDACTED] zaświadczenie [REDACTED] potwierdzające pełnienie przez niego służby w warunkach szczególnie zagrażających życiu i zdrowiu, o których mowa w art. 15 ust. 2 ustawy zaopatrzeniowej oraz w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 4 maja 2005 r. w sprawie szczegółowych warunków podwyższania emerytur funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej (Dz. U. z 2005 r. Nr 86, poz. 734, z późn. zm.). Powyższe, jak wynika z akt sprawy, uzasadniało podwyższenie o 0,5 % wymiaru emerytury funkcjonariusza za służbę pełnioną łącznie przez [REDACTED] tj. w okresach: od dnia [REDACTED] r. do [REDACTED] r., co wynika także z dokumentacji Zakładu Emerytalno-Rentowego MSWiA (tabela zawierająca wysługę).

Mając na względzie powyższe argumenty, uznać należy, że w przedmiotowej sprawie została spełniona również przesłanka stypizowana w art. 8a ust. 1 pkt 2 ustawy zaopatrzeniowej.

Reasumując, należy stwierdzić, że w ocenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji [REDAKTION] spełnia wymogi formalne wskazane w przywołanym wyżej art. 8a ust. 1 ustawy zaopatrzeniowej, a przedmiotowa sprawa stanowi szczególnie uzasadniony przypadek, uzasadniający skorzystanie z uprawnień wynikających z powyższego przepisu, skutkujące wyłączeniem stosowania względem wnioskodawcy art. 15c. art. 22a i art. 24a tejże ustawy.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w sentencji.

Pouczenie

Od decyzji nie służy odwołanie. Strona niezadowolona z decyzji może jednak zwrócić się do Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji (art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego – Dz. U. z 2018 r. poz. 2096, z późn. zm. – zwanej dalej „Kpa”).

Na podstawie art. 127a § 1 i § 2 Kpa w związku z art. 127 § 3 Kpa w trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

Jeżeli strona nie chce skorzystać z prawa do zwrócenia się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy, może wnieść do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie za pośrednictwem Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji skargę na decyzję w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji stronie (art. 3 § 2 pkt 1. art. 13 i art. 52 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi – tj. Dz. U. z 2018 r. poz. 1302 z późn. zm. – zwanej dalej „ppsa”). Wpis od skargi wynosi 200 zł.

Skarżący ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy (art. 243-262 ppsa) w tym o zwolnienie od kosztów sądowych.

MINISTERSTWO SPRAW WEWNĘTRZNYCH
I ADMINISTRACJI

z up. Jarosław ZIELIŃSKI
Sekretarz

22-05-2019

Otrzymał:

Łącz. nr 1 - r.

Łącz. nr 2 - z

Łącz. nr 3 - an.

**MINISTER
SPRAW WEWNĘTRZNYCH
I ADMINISTRACJI**

Warszawa, dnia [REDAKTED]

Egz. 3

DECYZJA NR [REDAKTED]

Na podstawie art. 8a ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. z 2019 r. poz. 288),

po rozpatrzeniu

wniosku Pana [REDAKTED]

postanawiam

wyłączyć stosowanie wobec wnioskodawcy art. 15c, art. 22a i art. 24a tej ustawy.

UZASADNIENIE

Pan [REDAKTED] (data wpływu do organu: 4 maja 2017 r.), wystąpił do Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji o zastosowanie wobec niego art. 8a ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (ówcześnie stosowany Dz. U. z 2016 r. poz. 708, z późn. zm.) – zwanej dalej ustawą zaopatrzeniową.

W uzasadnieniu przedmiotowego wniosku strona przedstawiła przebieg służby i realizowane zadania w latach [REDAKTED] z którego wynika, iż po przepracowaniu [REDAKTED] [REDAKTED] zwnolnła się na własną prośbę, by przyjąć się do pracy w [REDAKTED]. Wnioskujący zaznacza, iż już po kilku dniach, kiedy to zapoznał się ze specyfiką służby [REDAKTED], które miałby realizować, złożył pisemne wystąpienie ze służby, w efekcie czego został zwolniony [REDAKTED]. [REDAKTED] wskazuje, [REDAKTED] ponownie na własną prośbę przyjął się do [REDAKTED] i pracował w niej do [REDAKTED].

dnia odejścia na zaopatrzenie emerytalne w [REDAKTOWANE]. Strona podnosi, iż obowiązki służbowe wykonywała niejednokrotnie w warunkach szczególnie zagrażających życiu i zdrowiu, w bezpośredniej [REDAKTOWANE] w tym także [REDAKTOWANE]. Kończąc, Pan [REDAKTOWANE] informuje, iż za rzetelne wykonywanie zadań i obowiązków służbowych był wielokrotnie wyróżniany i nagradzany przez przełożonych, oświadcza także, że nigdy nie popełnił żadnego przestępstwa, wykroczenia i nigdy nie był karany dyscyplinarnie.

Analizując niniejszą sprawę, Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji zważył, co następuje.

Na wstępie należy zaznaczyć, iż zgodnie z art. 16 ustawy z dnia 7 kwietnia 2017 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2017 r. poz. 935), która weszła w życie w dniu 1 czerwca 2017 r., do postępowań administracyjnych wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia niniejszej ustawy ostateczną decyzją lub postanowieniem stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, z tym że do postępowań stosuje się przepisy art. 96a – 96n ustawy zmienianej w art. 1. Ponadto art. 17 ww. ustawy stanowi, że przepisy art. 52 i art. 53 ustawy zmienianej w art. 9, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, oraz przepisy ustaw zmienianych w art. 2, art. 6, art. 7 i art. 11, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się do aktów i czynności organów administracji publicznej dokonanych po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

Na podstawie art. 8a ustawy zaopatrzeniowej minister właściwy do spraw wewnętrznych, w drodze decyzji, w szczególnie uzasadnionych przypadkach może wyłączyć stosowanie art. 15c, art. 22a i art. 24a w stosunku do osób pełniących służbę, o której mowa w art. 13b, ze względu na: 1) krótkotrwałą służbę przed dniem 31 lipca 1990 r. oraz 2) rzetelne wykonywanie zadań i obowiązków po dniu 12 września 1989 r., w szczególności z narażeniem zdrowia i życia.

Wskazane w ww. artykule przesłanki muszą być spełnione łącznie.

Z akt sprawy wynika, że strona została zwolniona ze służby w [REDAKTOWANE] [REDAKTOWANE] i ma ustalone prawo do emerytury i renty inwalidzkiej, których wysokość ustalono z uwzględnieniem odpowiednio art. 15c i art. 22a ustawy zaopatrzeniowej, przy czym nie wypłaca się renty inwalidzkiej z uwagi na posiadanie prawa do korzystniejszej emerytury.

Z pisma Instytutu Pamięi Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu stanowiącego informację o przebiegu służby [REDAKTOWANE] wynika, że wnioskodawca pełnił służbę na rzecz totalitarnego państwa, o której mowa w art. 13b ustawy zaopatrzeniowej, w okresie od dnia [REDAKTOWANE]

W sprawie ustalono, że całkowity okres służby ww. [REDAKTOWANO]. Procentowy stosunek okresu służby na rzecz totalitarnego państwa do całego okresu pełnienia służby wynosi ok. [REDAKTOWANO].

Mając na względzie powyższe ustalenia, a w szczególności długość okresu pełnienia służby na rzecz totalitarnego państwa oraz stosunek tegoż do całego czasu służby, uznać należy, że w przedmiotowej sprawie została spełniona przesłanka stypizowana w art. 8a ust. 1 pkt 1 ustawy zaopatrzeniowej.

Ze zgromadzonych dokumentów przekazanych przez Instytut Pamięci Narodowej - Komisję Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu, obejmujących materiały archiwalne z akt osobowych o sygn. [REDAKTOWANO], wynika, iż Pan [REDAKTOWANO] rzetelnie wykonywał zadania i obowiązki w okresie pełnienia służby. W przekazanym przez Instytut Pamięci Narodowej materiale dowodowym znajduje się raport z dnia [REDAKTOWANO].

[REDAKTOWANO]
[REDAKTOWANO]
[REDAKTOWANO], opierając się na zebranej dokumentacji również ocenił, że Pan [REDAKTOWANO] rzetelnie wykonywał zadania i obowiązki w okresie pełnienia służby w [REDAKTOWANO].

W tym miejscu należy wskazać, że [REDAKTOWANO] po dokonaniu analizy przebiegu służby wnioskodawcy, a w szczególności uwzględnieniu informacji dotyczących stanowisk zajmowanych w trakcie służby i pełnionych funkcji, uzyskanych awansów w stopniu służbowym, podwyżek dodatków do uposażenia o charakterze uznaniowym, opinii służbowych ze wskazaniem okresów opiniowania i ogólnej oceny, a także informacji o [REDAKTOWANO] oraz udzielonych wyróżnieniach stwierdził, że zadania i obowiązki wykonywane przez Pana [REDAKTOWANO] po dniu 12 września 1989 r. były realizowane w sposób rzetelny. Nie stwierdzono również kar dyscyplinarnych, ani prowadzonych wobec ww. postępowań karnych lub karno-skarbowych.

Mając na względzie powyższe argumenty, uznać należy, że w przedmiotowej sprawie została spełniona również przesłanka stypizowana w art. 8a ust. 1 pkt 2 ustawy zaopatrzeniowej.

W ocenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji przedmiotowa sprawa stanowi szczególnie uzasadniony przypadek, zasługujący na wyłączenie stosowania art. 15c, art. 22a i art. 24a ustawy zaopatrzeniowej wobec Pana [REDAKTOWANO]. Podkreślenia wymaga fakt, że z dokumentacji sprawy wynika jednoznacznie, iż ww. [REDAKTOWANO] po kilku dniach pracy w Służbie Bezpieczeństwa i zapoznania się z jej specyfiką, podjął natychmiastowe działanie, w celu zwolnienia się ze służby. Taka postawa byłego funkcjonariusza zasługuje na wyłączenie zastosowania wobec niego przepisów art. 15c, art. 22a i art. 24a ustawy zaopatrzeniowej.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w sentencji.

Pouczenie

Od niniejszej decyzji służy prawo złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy do Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w ciągu 14 dni od daty jej otrzymania.

Strona może wnieść skargę na decyzję bez skorzystania z prawa do złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie za pośrednictwem Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji w sprawie (art. 52 § 3 w związku z art. 53 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi - Dz. U. z 2018 r. poz. 1302, z późn. zm.).

MINISTER SPRAW WEWNĘTRZNYCH
i ADMINISTRACJI
z up. Jarek KWIŚCIEŃSKI
Sekretarz Główny

17.04.2019

Otrzymują:

Egz. nr 1 - Pan

Egz. nr 2 -

Egz. nr 3 -

**MINISTER
SPRAW WEWNĘTRZNYCH
I ADMINISTRACJI**

Warszawa, dnia [REDACTED]

[REDACTED]
Egz. 3

DECYZJA NR [REDACTED]

Na podstawie art. 8a ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. z 2019 r. poz. 288, z późn. zm.),

po rozpatrzeniu

wniosku Pana [REDACTED] z dnia [REDACTED]

postanawiam

wyłączyć stosowanie wobec wnioskodawcy art. 15c, art. 22a i art. 24a tej ustawy.

UZASADNIENIE

Pan [REDACTED] wnioskiem z dnia [REDACTED]. (data wpływu do organu: [REDACTED] r.) wystąpił do Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji o zastosowanie wobec niego art. 8a ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (ówczesny Dz. U. z 2016 r. poz. 708, z późn. zm.) – zwanej dalej ustawą zaopatrzeniową.

W uzasadnieniu przedmiotowego wniosku Pan [REDACTED] wskazał, że całą swoją służbę pełnił w: „Pionie Obserwacji” w Wojewódzkim Urzędzie Spraw Wewnętrznych we [REDACTED] w Urzędzie Ochrony Państwa i w Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego. Wnioskodawca podkreślił, że przez cały okres służby swoje obowiązki wykonywał uczciwie i rzetelnie, co potwierdzają okresowe opinie służbowe. Dodatkowo ww. zaznaczył, że nigdy nie był karany dyscyplinarnie, a za sumienne wykonywanie obowiązków awansowano

go na kolejny stopień służbowy oraz nagradzano finansowo. Ponadto Pan [REDAKTOWANO] poinformował, że zgodnie z rotą służbowania służbę pełnił z narażeniem życia i zdrowia, przez co jego świadczenie emerytalne było podwyższone ze względu na pełnioną służbę w warunkach szczególnie zagrażających życiu i zdrowiu.

Analizując niniejszą sprawę Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji zważył, co następuje.

Na wstępie należy zaznaczyć, iż zgodnie z art. 16 ustawy z dnia 7 kwietnia 2017 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2017 r. poz. 935), która weszła w życie w dniu 1 czerwca 2017 r., do postępowań administracyjnych wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia niniejszej ustawy ostateczną decyzją lub postanowieniem stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1. w brzmieniu dotychczasowym, z tym że do postępowań stosuje się przepisy art. 96a – 96n ustawy zmienianej w art. 1. Ponadto art. 17 ww. ustawy stanowi, że przepisy art. 52 i art. 53 ustawy zmienianej w art. 9. w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, oraz przepisy ustaw zmienianych w art. 2, art. 6, art. 7 i art. 11. w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się do aktów i czynności organów administracji publicznej dokonanych po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

Na podstawie art. 8a ustawy zaopatrzeniowej minister właściwy do spraw wewnętrznych, w drodze decyzji, w szczególnie uzasadnionych przypadkach może wyłączyć stosowanie art. 15c, art. 22a i art. 24a w stosunku do osób pełniących służbę, o której mowa w art. 13b, ze względu na: 1) krótkotrwałą służbę przed dniem 31 lipca 1990 r. oraz 2) rzetelne wykonywanie zadań i obowiązków po dniu 12 września 1989 r., w szczególności z narażeniem zdrowia i życia.

Wskazane w ww. artykule przesłanki muszą być spełnione łącznie.

Z akt sprawy wynika, że Pan [REDAKTOWANO] został zwolniony ze służby z [REDAKTOWANO] [REDAKTOWANO] w dniu [REDAKTOWANO] r. i ma ustalone prawo do emerytury, której wysokość określono z uwzględnieniem odpowiednio art. 15c ustawy zaopatrzeniowej.

Zgodnie z pismem z dnia [REDAKTOWANO] r. Instytutu Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu stanowiącym Informację o przebiegu służby [REDAKTOWANO] wnioskodawca pełnił służbę na rzecz totalitarnego państwa, o której mowa

w art. 13b ustawy zaopatrzeniowej, od dnia [REDACTED].

Całkowity okres służby ww. wynosi [REDACTED]
[REDACTED] r. (do służby zaliczono także okres zasadniczej służby wojskowej
trwający od dnia [REDACTED]
[REDACTED]

Procentowy stosunek okresu służby na rzecz totalitarnego państwa do całego okresu
pełnienia służby wynosi około [REDACTED]

Mając na względzie powyższe ustalenia, a w szczególności długość okresu pełnienia
służby na rzecz totalitarnego państwa oraz stosunek tegoż do całego czasu służby, uznać należy,
że w przedmiotowej sprawie została spełniona przesłanka stypizowana w art. 8a ust. 1 pkt 1
ustawy zaopatrzeniowej.

Z kopii akt osobowych o sygn. [REDACTED] oraz z akt o sygn. [REDACTED]
przekazanych za pismem z dnia [REDACTED] (znak: [REDACTED] przez
Instytut Pamięci Narodowej – Komisję Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu –
wynika, iż Pan [REDACTED] rzetelnie wykonywał zadania i obowiązki w okresie pełnienia
służby.

Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego pismem z dnia [REDACTED] (znak:
[REDACTED] oraz pismem z dnia [REDACTED] (znak: [REDACTED] opierając
się na zebranej dokumentacji również ocenił, że Pan [REDACTED] o dniu 12 września
1989 r. rzetelnie wykonywał zadania i obowiązki w okresie pełnienia służby w Urzędzie
Ochrony Państwa i w Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, w szczególności z narażeniem
życia i zdrowia.

W tym miejscu należy podkreślić, że Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego
po dokonaniu analizy przebiegu służby wnioskodawcy, zarówno w Urzędzie Ochrony Państwa,
jak i w Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego wskazał, w szczególności na uzyskane awanse
w stopniu służbowym, nagrodę pieniężną oraz pozytywne opinie służbowe ze wskazaniem
okresów opiniowania.

Jednocześnie Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego w swojej opinii zaznaczył,
że Pan [REDACTED] posiada zaświadczenie z dnia [REDACTED] r. wskazujące, że były
funkcjonariusz pełnił służbę od dnia [REDACTED] r. do dnia [REDACTED] r., czyli przez
10 lat i 9 miesięcy, w warunkach, o których mowa w art. 15 ust. 2 pkt 3 ustawy zaopatrzeniowej
oraz w § 4 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 4 maja 2005 r. w sprawie
szczegółowych warunków podwyższania emerytur funkcjonariuszy Policji, Agencji

Bezpieczeństwa Wewnętrznego. Agencji Wywiadu. Służby Kontrwywiadu Wojskowego. Służby Wywiadu Wojskowego. Centralnego Biura Antykorupcyjnego. Straży Granicznej. Biura Ochrony Rządu, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej. Służby Celnej. Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej (Dz. U. z 2005 r. Nr 86, poz. 734, z późn. zm.). tj. podejmował, co najmniej 6 razy w ciągu roku, czynności operacyjno-rozpoznawcze lub dochodzeniowo-śledcze albo interwencje w celu ochrony osób, mienia lub przywrócenia porządku publicznego w sytuacjach, w których istniało bezpośrednie zagrożenie życia lub zdrowia, co uzasadnia podwyższenie emerytury [REDAKTOWANE]. Powyższe potwierdza także tabela - Wysługa - przekazana przez Zakład Emerytalno-Rentowy MSWiA przy piśmie z dnia [REDAKTOWANE] [REDAKTOWANE] nadto brak jest informacji dotyczących wszczynania i prowadzenia w stosunku do wnioskodawcy postępowań karnych, karno-skarbowych oraz dyscyplinarnych.

Ww. zaświadczenie jest dokumentem świadczącym jednoznacznie o narażaniu przez Pana [REDAKTOWANE] zdrowia i życia w trakcie służby. Mając na względzie powyższe okoliczności, uznać należy, że w przedmiotowej sprawie została spełniona również przesłanka sypizowana w art. 8a ust. 1 pkt 2 ustawy zaopatrzeniowej.

Reasumując, należy stwierdzić, że w ocenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji, Pan [REDAKTOWANE] spełnia wymogi formalne wskazane w przywołanym wyżej art. 8a ust. 1 ustawy zaopatrzeniowej, a przedmiotowa sprawa stanowi szczególnie uzasadniony przypadek, pozwalający na skorzystanie z uprawnień wynikających z powyższego przepisu, skutkujący wyłączeniem stosowania względem wnioskodawcy art. 15c, art. 22a i art. 24a tejże ustawy.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w sentencji.

Pouczenie

Od niniejszej decyzji służy prawo złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy do Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w ciągu 14 dni od daty jej otrzymania.

Strona może wnieść skargę na decyzję bez skorzystania z prawa do złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie za pośrednictwem Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji w sprawie (art. 52 § 3 w związku z art. 53 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2018 r. poz. 1302, z późn. zm.).

MINISTER SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI
14.08.2019

Otrzymują:

Egz. nr 1 – Pan [REDACTED]

Egz. nr 2 – [REDACTED]

Egz. nr 3 – aa. [REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

**MINISTER
SPRAW WEWNĘTRZNYCH
I ADMINISTRACJI**

Warszawa, dnia [REDACTED] r.

BKSIO [REDACTED]

Egz. 3

DECYZJA NR [REDACTED]

Na podstawie art. 8a ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno - Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. z 2019 r. poz. 288. z późn. zm.),

po rozpatrzeniu

wniosku Pana [REDACTED] z dnia [REDACTED].

postanawiam

wyłączyć stosowanie wobec wnioskodawcy art. 15c. art. 22a i art. 24a tej ustawy.

UZASADNIENIE

Pan [REDACTED] wnioskiem z dnia [REDACTED] r. (data wpływu do organu), wystąpił do Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji o zastosowanie wobec niego art. 8a ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (ówczesny Dz. U. z 2016 r. poz. 708. z późn. zm.) – zwanej dalej ustawą zaopatrzeniową.

Pan [REDACTED] w swoim wniosku szczegółowo opisał przebieg swojej służby.

którą rozpoczął w Biurze Ochrony Rządu i pełnił nieprzerwanie od dnia [REDAKTOWANO] r. do dnia [REDAKTOWANO]. Wymieniony podkreślił, że okres pełnienia przez niego służby na rzecz państwa totalitarnego, można uznać za krótkotrwały, a zwrot: „służba na rzecz totalitarnego państwa” za nieadekwatny do stanu faktycznego, czego dowodzić ma data rozpoczęcia przez niego służby, która przypada na okres po częściowo wolnych wyborach parlamentarnych – w dniach: 4 i 18 czerwca 1989 r. Ponadto ww. wskazał, że w tym krótkim okresie odbywał służbę przygotowawczą, która nie klasyfikowała go jako pełnoprawnego funkcjonariusza w służbie stałej. Pan [REDAKTOWANO] poinformował również, że pełniąc służbę w Wydziale Zabezpieczeń Specjalnych Biura Ochrony Rządu w latach: [REDAKTOWANO] pełnił funkcję Oficera Ochrony Osobistej, biorąc udział w największych operacjach ochronnych. Zainteresowany nadmienił, że za wzorowe oraz z narażeniem zdrowia i życia wykonywanie obowiązków służbowych był odznaczany m.in. [REDAKTOWANO] oraz [REDAKTOWANO]. Jednocześnie powołując się na pozytywne coroczne opinie służbowe, strona stwierdziła, że nie pozostawiają one żadnych wątpliwości co do jej rzetelnej służby oraz zaangażowania w budowę dobrego imienia Biura Ochrony Rządu.

Analizując niniejszą sprawę Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji zważył, co następuje.

Na wstępie należy zaznaczyć, iż zgodnie z art. 16 ustawy z dnia 7 kwietnia 2017 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2017 r. poz. 935), która weszła w życie w dniu 1 czerwca 2017 r., do postępowań administracyjnych wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia niniejszej ustawy ostateczną decyzją lub postanowieniem stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, z tym że do postępowań stosuje się przepisy art. 96a – 96n ustawy zmienianej w art. 1. Ponadto art. 17 ww. ustawy stanowi, że przepisy art. 52 i art. 53 ustawy zmienianej w art. 9, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, oraz przepisy ustaw zmienianych w art. 2, art. 6, art. 7 i art. 11, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się do aktów i czynności organów administracji publicznej dokonanych po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

Na podstawie art. 8a ustawy zaopatrzeniowej minister właściwy do spraw wewnętrznych, w drodze decyzji, w szczególnie uzasadnionych przypadkach może wyłączyć stosowanie art. 15c, art. 22a i art. 24a w stosunku do osób pełniących służbę, o której mowa

w art. 13b. ze względu na: 1) krótkotrwałą służbę przed dniem 31 lipca 1990 r. oraz 2) rzetelne wykonywanie zadań i obowiązków po dniu 12 września 1989 r., w szczególności z narażeniem zdrowia i życia.

Wskazane w ww. artykule przesłanki muszą być spełnione łącznie.

W sprawie ustalono, że Pan [REDAKTED] został zwolniony ze służby w Biurze Ochrony Rządu w dniu [REDAKTED], nabywając prawo do emerytury, której wysokość ustalono z uwzględnieniem odpowiednio art. 15c ustawy zaopatrzeniowej.

Z pisma Instytutu Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu stanowiącego Informację o przebiegu służby Nr [REDAKTED] wynika, że wnioskodawca pełnił służbę na rzecz totalitarnego państwa, o której mowa w art. 13b ustawy zaopatrzeniowej. w okresie od dnia [REDAKTED] do dnia [REDAKTED] r. tj. [REDAKTED]. Całkowity okres służby ww. wynosi [REDAKTED]. Procentowy stosunek okresu służby na rzecz totalitarnego państwa do całego okresu pełnienia służby wynosi ok. 4%. Do wysługi emerytalnej został zaliczony również okres pełnienia służby w ramach zasadniczej służby wojskowej, który trwał [REDAKTED] (od dnia [REDAKTED] do dnia [REDAKTED]).

Mając na względzie powyższe ustalenia, a w szczególności długość okresu pełnienia służby na rzecz totalitarnego państwa oraz stosunek tegoż do całego czasu służby, uznać należy, że w przedmiotowej sprawie została spełniona przesłanka stypizowana w art. 8a ust. 1 pkt 1 ustawy zaopatrzeniowej.

Ze zgromadzonych dokumentów przekazanych przez Instytut Pamięci Narodowej - Komisję Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu za pismem z dnia [REDAKTED] znak: [REDAKTED] obejmujących materiały archiwalne z akt osobowych o sygn. [REDAKTED] wynika, iż Pan [REDAKTED] rzetelnie wykonywał zadania i obowiązki w okresie pełnienia służby po dniu 12 września 1989 r.

Szef Biura Ochrony Rządu pismem z dnia [REDAKTED] r. znak: [REDAKTED] opierając się na zebranej dokumentacji również ocenił, że Pan [REDAKTED] rzetelnie wykonywał zadania i obowiązki w okresie pełnienia służby w Biurze Ochrony Rządu. w tym także z narażeniem zdrowia i życia.

W tym miejscu należy wskazać, że Szef Biura Ochrony Rządu po dokonaniu analizy przebiegu służby wnioskodawcy wskazał w szczególności na pełnioną służbę w grupie ochronnej Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej (w latach: [REDAKTED] oraz w latach: [REDAKTED]) uzyskane awanse w stopniu służbowym, dziewięciokrotne wyróżnienie nagrodą

pieniężną, bardzo dobre i wzorowe opinie służbowe, a także przyznane odznaczenia [REDAKTOWANE]
[REDAKTOWANE] [REDAKTOWANE] [REDAKTOWANE]
[REDAKTOWANE]) oraz udzielone wyróżnienie przez Szefa Biura Ochrony Rządu w związku z zakończeniem pełnienia służby, za całokształt dokonań służbowych. Nie stwierdzono również kar dyscyplinarnych, ani prowadzonych wobec ww. postępowań karnych lub karno – skarbowych.

Jednocześnie Szef Biura Ochrony Rządu podkreślił, iż z dokumentów znajdujących się w aktach osobowych Pana [REDAKTOWANE] wynika, że ww. w okresie od dnia [REDAKTOWANE] do dnia [REDAKTOWANE] r. pełnił służbę na stanowiskach przewidzianych do kierowania działaniami specjalnymi i na stanowiskach bezpośrednio związanych z wykonywaniem zadań specjalnych w Biurze Ochrony Rządu, na których pełnienie służby uprawnia do podwyższenia wymiaru emerytury o 1% za każdy rok pełnienia służby. Ponadto w okresie od dn [REDAKTOWANE] były funkcjonariusz pełnił służbę w warunkach szczególnie zagrażających życiu i zdrowiu, uczestnicząc ponad 30 dni w roku w fizycznej ochronie osób i mienia i tym samym spełnił wymogi do podwyższenia wymiaru emerytury o 0.5% za wskazany okres.

Mając na względzie powyższe argumenty, uznać należy, że w przedmiotowej sprawie została spełniona również przesłanka stypizowana w art. 8a ust. 1 pkt 2 ustawy zaopatrzeniowej.

Reasumując, należy stwierdzić, że w ocenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji Pan [REDAKTOWANE] spełnia wymogi formalne wskazane w przywołanym wyżej art. 8a ust. 1 ustawy zaopatrzeniowej, a przedmiotowa sprawa stanowi szczególnie uzasadniony przypadek, umożliwiający skorzystanie z uprawnień wynikających z powyższego przepisu, skutkujące wyłączeniem stosowania względem wnioskodawcy art. 15c, art. 22a i art. 24a teże ustawy.

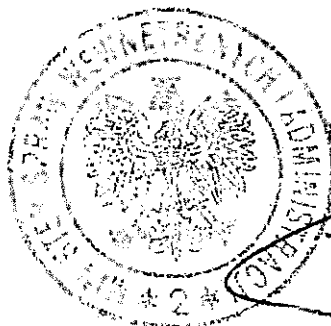
Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w sentencji.

Pouczenie

Od niniejszej decyzji służy prawo złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy do Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w ciągu 14 dni od daty jej otrzymania.

Strona może wnieść skargę na decyzję bez skorzystania z prawa do złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie za pośrednictwem Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w terminie 30 dni od dnia

doręczenia decyzji w sprawie (art. 52 § 3 w związku z art. 53 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2018 r. poz. 1302, z późn. zm.).

MINISTER PRAW WNETRZNYCH
I ADMINISTRACJI
z pp. Jarosław Kaczyński
Sekretarz

9.05.2019

Otrzymują:

Egz. nr 1 - Pan [REDACTED]

Egz. nr 2 - ZIER MSWiA [REDACTED]

Egz. nr 3 - aa,

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

**MINISTER
SPRAW WEWNĘTRZNYCH
I ADMINISTRACJI**

Warszawa, dnia [REDACTED]

Egz. 3

DECYZJA NR [REDACTED]

Na podstawie art. 8a ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno - Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. z 2019 r. poz. 288).

po rozpatrzeniu

wniosku Pana [REDACTED] z dnia [REDACTED]

postanawiam

wylączyć stosowanie wobec wnioskodawcy art. 15c, art. 22a i art. 24a tej ustawy.

UZASADNIENIE

Pan [REDACTED] wnioskiem z dnia [REDACTED] (data wpływu do organu: [REDACTED]) wystąpił do Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji o zastosowanie wobec niego art. 8a ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (ówczesny Dz. U. z 2016 r. poz. 708, z późn. zm.) – zwanej dalej ustawą zaopatrzeniową.

Pan [REDACTED] swój wniosek uzasadnił krótkotrwałą służbą przed dniem 31 lipca 1990 r. oraz rzetelnym wykonywaniem zadań i obowiązków po dniu 12 września 1989 r., w szczególności z narażeniem zdrowia i życia. Wnioskodawca szczegółowo opisał przebieg swojej służby – od przyjęcia w dniu [REDACTED] r. do [REDACTED] [REDACTED] na stanowisko [REDACTED] do objęcia w dniu [REDACTED].

stanowiska [REDACTED]

[REDACTED] Ww. wskazał ponadto, że podczas pełnienia służby w Policji wzorowo wykonywał zadania służbowe, wykorzystując posiadaną wiedzę zawodową, narażając zdrowie i życie na rzecz bezpieczeństwa społeczności województwa podlaskiego.

Analizując niniejszą sprawę Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji zważył, co następuje.

Na wstępie należy zaznaczyć, iż zgodnie z art. 16 ustawy z dnia 7 kwietnia 2017 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2017 r. poz. 935), która weszła w życie w dniu 1 czerwca 2017 r., do postępowań administracyjnych wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia niniejszej ustawy ostateczną decyzją lub postanowieniem stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1. w brzmieniu dotychczasowym, z tym że do postępowań stosuje się przepisy art. 96a – 96n ustawy zmienianej w art. 1. Ponadto art. 17 ww. ustawy stanowi, że przepisy art. 52 i art. 53 ustawy zmienianej w art. 1. w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, oraz przepisy ustaw zmienianych w art. 2, art. 6, art. 7 i art. 11, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się do aktów i czynności organów administracji publicznej dokonanych po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

Na podstawie art. 8a ustawy zaopatrzeniowej minister właściwy do spraw wewnętrznych, w drodze decyzji, w szczególnie uzasadnionych przypadkach może wyłączyć stosowanie art. 15c, art. 22a i art. 24a w stosunku do osób pełniących służbę, o której mowa w art. 13b, ze względu na:

1) krótkotrwałą służbę przed dniem 31 lipca 1990 r. oraz 2) rzetelne wykonywanie zadań i obowiązków po dniu 12 września 1989 r., w szczególności z narażeniem zdrowia i życia.

Wskazane w ww. artykule przesłanki muszą być spełnione łącznie.

W sprawie ustalono, że Pan [REDACTED] został zwolniony ze służby w [REDACTED] [REDACTED] w dniu [REDACTED], nabywając prawo do emerytury, której wysokość ustalono z uwzględnieniem art. 15c ustawy zaopatrzeniowej.

Z pisma Instytutu Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu stanowiącego informację o przebiegu służby [REDACTED] wynika, że wnioskodawca pełnił służbę na rzecz totalitarnego państwa, o której mowa w art. 13b ustawy zaopatrzeniowej. [REDACTED] r. do dnia [REDACTED], tj. przez [REDACTED]. Całkowity okres służby ww. wynosi [REDACTED] (do służby zaliczono

także okres zasadniczej służby wojskowej od dnia [REDAKCYJA] r. do dnia [REDAKCYJA] [REDAKCYJA]. Procentowy stosunek okresu służby na rzecz totalitarnego państwa do całego okresu pełnienia służby wynosi ok. [REDAKCYJA]

Mając na względzie powyższe ustalenia, a w szczególności długość okresu pełnienia służby na rzecz totalitarnego państwa oraz stosunek tegoż do całego czasu służby, uznać należy, że w przedmiotowej sprawie została spełniona przesłanka sypizowana w art. 8a ust. 1 pkt 1 ustawy zaopatrzeniowej.

Ze zgromadzonych dokumentów przekazanych przez Instytut Pamięci Narodowej - Komisję Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu za pismem z dnia [REDAKCYJA] [REDAKCYJA] obejmujących materiały archiwalne z akt osobowych o sygn. [REDAKCYJA] wynika, iż Pan [REDAKCYJA] rzetelnie wykonywał zadania i obowiązki w okresie pełnienia służby po dniu 12 września 1989 r.

Komendant Główny Policji pismem z dnia [REDAKCYJA] r., L.dz. [REDAKCYJA] opierając się na zebranej dokumentacji również ocenił, że Pan [REDAKCYJA] rzetelnie wykonywał zadania i obowiązki w okresie pełnienia służby w Policji. Jednocześnie poinformowano, że charakter zadań wykonywanych przez wnioskodawcę w jednostkach organizacyjnych Policji może wskazywać z dużym prawdopodobieństwem na możliwość zaistnienia sytuacji, w których ww. pełniąc służbę mógł narazić swoje życie i zdrowie.

W tym miejscu należy wskazać, że Komendant Główny Policji po dokonaniu analizy przebiegu służby wnioskodawcy, a w szczególności uwzględnieniu informacji dotyczących stanowisk służbowych zajmowanych w trakcie służby, uzyskanych awansów w stopniu służbowym, podwyżek dodatku służbowego i funkcyjnego, opinii służbowych ze wskazaniem okresów opiniowania i ogólnej oceny, a także informacji o przyznanych odznaczeniach [REDAKCYJA] [REDAKCYJA] stwierdził, że zadania i obowiązki wykonywane przez Pana [REDAKCYJA] po dniu 12 września 1989 r. były realizowane w sposób rzetelny. Ww. był wielokrotnie nagradzany przez [REDAKCYJA] [REDAKCYJA] oraz przez [REDAKCYJA]. Przedmiotowe nagrody uzasadnione były wzorowym wykonywaniem przez stronę powierzonych obowiązków, realizowaniem czynności procesowych i operacyjnych w zakresie przestępstw gospodarczych, które wykonywane były terminowo, w sposób rzetelny i prawidłowy. Nie stwierdzono również kar dyscyplinarnych, ani prowadzonych wobec ww. postępowań karnych lub karno-skarbowych.

Jednocześnie w przekazanych materiałach policyjnych podkreślono, iż Pan [REDAKCYJA] [REDAKCYJA] z dużym zaangażowaniem realizował swoje zadania służbowe. Bezpośredni.

aktywny nadzór nad pracą podległych policjantów z osobowymi źródłami informacji pozwalał na systematyczny dopływ wartościowych informacji operacyjnych, a prawidłowe ich dokumentowanie przekładało się na efekty dotyczące wszczęcia postępowań przygotowawczych, w tym również w sprawach z katalogu przestępstw korupcyjnych. Na uwagę zasługiwało zwłaszcza ponadprzeciętne, osobiste zaangażowanie Pana [REDAKTURA] [REDAKTURA] w realizację istotnych form pracy operacyjnej. Jego postawa, dyspozycyjność i zaangażowanie w służbie były wzorem dla innych policjantów. Wyjątkowo sumienne zaangażowanie Pana [REDAKTURA] w efekty pracy operacyjno-dochodzeniowej wpływało na stan bezpieczeństwa i porządku publicznego.

Mając na względzie powyższe argumenty, uznać należy, że w przedmiotowej sprawie została spełniona również przesłanka stypizowana w art. 8a ust. 1 pkt 2 ustawy zaopatrzeniowej.

Reasumując, należy stwierdzić, że w ocenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji Pan [REDAKTURA] spełnia wymogi formalne wskazane w przywołanym wyżej art. 8a ust. 1 ustawy zaopatrzeniowej, a przedmiotowa sprawa stanowi szczególnie uzasadniony przypadek, uzasadniający skorzystanie z uprawnień wynikających z powyższego przepisu, skutkujące wyłączeniem stosowania względem wnioskodawcy art. 15c, art. 22a i art. 24a tejże ustawy.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w sentencji.

Pouczenie

Od niniejszej decyzji służy prawo złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy do Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w ciągu 14 dni od daty jej otrzymania.

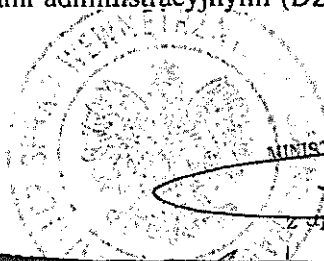
Strona może wnieść skargę na decyzję bez skorzystania z prawa do złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie za pośrednictwem Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji w sprawie (art. 52 § 3 w związku z art. 53 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2018 r. poz. 1302, z późn. zm.).

Otrzymują:

Egz. nr 1 – Pan [REDAKTURA]

Egz. nr 2 – [REDAKTURA]

Egz. nr 3 – aa. [REDAKTURA]

MINISTER SPRAW WEWNĘTRZNYCH
I ADMINISTRACJI
[REDAKTURA]
Igorzyna ZIELIŃSKI
Sekretarz

26.04.2019

**MINISTER
SPRAW WEWNĘTRZNYCH
I ADMINISTRACJI**

Warszawa, dnia [REDACTED]

Egz. 2

DECYZJA NR [REDACTED]

Na podstawie art. 8a ust. 1 ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. z 2019 r. poz. 288, z późn. zm.),

po rozpatrzeniu

wniosku Pani [REDACTED]

postanawiam

wyłączyć stosowanie wobec wnioskodawczyni art. 15c, art. 22a i art. 24a tej ustawy.

Uzasadnienie

Pani [REDACTED] wnioskiem z dnia [REDACTED], (data wpływu do organu: [REDACTED]), wystąpiła do Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji o zastosowanie wobec niej art. 8a ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (ówcześnie obowiązujący Dz. U. z 2016 r. poz. 708, z późn. zm.) – zwanej dalej ustawą zaopatrzeniową.

Wnioskodawczyni w uzasadnieniu wniosku krótko opisała przebieg swojej służby. Wskazała, że przyjmując się do służby chciała pracować w Milicji Obywatelskiej, a nie w Służbie Bezpieczeństwa, co uwzględniła w swoim podaniu o pracę. Zaznaczyła, że cały okres służby od dnia [REDACTED] r. spędziła w jednostce

[REDAKTOR] początkowo w Milicji Obywatelskiej, a następnie Policji. W latach [REDAKTOR] do obowiązków wymienionej należało m.in.: przyjmowanie i ekspediowanie przesyłek, ewidencjonowanie i rozdział korespondencji, kompletowanie przepisów służbowych, sprawowanie nadzoru nad pracą kancelaryjną w podległych komisariatach, prowadzenie ewidencji urlopów i zwolnień lekarskich oraz prowadzenie składnicy akt. Następnie, od 1998 r. do dnia zwolnienia ze służby, wnioskodawczyni realizowała zadania z zakresu: organizacji i planowania służby, problematyki nieletnich i patologii społecznych, procedury Niebieskiej Karty oraz profilaktyki społecznej. Ponadto, Pani [REDAKTOR] pełniła służby patrolowe, brała udział w konwojach osób zatrzymanych, realizowała zadania zastępcy dyżurnego jednostki, a także prowadziła koordynację [REDAKTOR] Bezpieczeństwa. Aby bez zastrzeżeń realizować powierzone obowiązki służbowe, nieustannie podnosiła kwalifikacje zawodowe, poświęcając przy tym swój prywatny czas. Wielokrotnie nagradzana przez przełożonych za bardzo dobre osiągnięcia w służbie. Niejednokrotnie, również poza ustawowym czasem pracy, realizowała zadania dotyczące przeciwdziałania przestępczości i patologii nieletnich, przemocy w rodzinie oraz realizowała programy i projekty mające na celu podniesienie poziomu bezpieczeństwa obywateli.

Mając na względzie krótkotrwałą pracę w organach Służby Bezpieczeństwa, a przede wszystkim 28 lat rzetelnej służby w Policji na stanowiskach wykonawczych w różnych pionach, strona wniosła o wyłączenie zastosowania wobec niej art. 15c, art. 22a i art. 24a ustawy zaopatrzeniowej.

Analizując niniejszą sprawę, Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji zważył, co następuje.

Z akt sprawy wynika, że Pani [REDAKTOR] została zwolniona ze służby w Policji z dniem [REDAKTOR], posiada prawo do emerytury i renty inwalidzkiej, których wysokość ustalono z uwzględnieniem odpowiednio art. 15c i art. 22a ustawy zaopatrzeniowej, przy czym stronie wypłacana jest emerytura jako świadczenie korzystniejsze.

Institut Pamięci Narodowej - Komisja Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu w sprawie zainteresowanej uznał za służbę na rzecz totalitarnego państwa, o której mowa w art. 13b ustawy zaopatrzeniowej, okres służby od dnia [REDAKTOR] r. do dnia [REDAKTOR] r. Wobec powyższych informacji, Pani [REDAKTOR] pełniła służbę na rzecz totalitarnego państwa przez okres [REDAKTOR]. Całkowity okres służby ww. wynosi [REDAKTOR]. Procentowy stosunek okresu służby na rzecz totalitarnego państwa do całego okresu pełnienia służby wynosi ok. [REDAKTOR].

Mając na względzie powyższe ustalenia, a w szczególności długość okresu pełnienia służby na rzecz totalitarnego państwa oraz stosunek tegoż do całego czasu służby, uznać

należy, że w przedmiotowej sprawie została spełniona przesłanka stypizowana w art. 8a ust. 1 pkt 1 ustawy zaopatrzeniowej.

Kopie akt osobowych o sygn. IPN [REDAKTOWANE] przekazane przez Instytut Pamięci Narodowej – Komisję Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu, nie zawierają dokumentów wskazujących, aby Pani [REDAKTOWANE] nierzetelnie wykonywała zadania i obowiązki służbowe po dniu 12 września 1989 r.

Z pisma Komendanta Głównego Policji z dnia [REDAKTOWANE] wynika, że strona rzetelnie wykonywała zadania i obowiązki w okresie pełnienia służby w Policji. Wskazują na to informacje zawarte w opiniach służbowych oraz wnioskach o mianowanie na kolejne, wyższe stopnie i stanowiska służbowe. W materiałach nie stwierdzono informacji o wymierzonych wobec wnioskującej karach dyscyplinarnych oraz prowadzonych postępowaniach karnych lub karno-skarbowych. Przekazane materiały zawierają również informacje o aktywnym udziale wnioskodawczynie w wielu akcjach [REDAKTOWANE].

Jednocześnie poinformowano, że brak jest dokumentów potwierdzających udział wymienionej w zdarzeniach, które mogły stanowić zagrożenie dla życia i zdrowia. W aktach sprawy nie stwierdzono istnienia zaświadczenia potwierdzającego pełnienie przez wymienioną służby z narażeniem zdrowia i życia, jednakże wskazać należy, że nie ma przymusu ubiegania się o takowy dokument, w szczególności, gdy strona dysponuje bez mała pełną wysługą emerytalną wynoszącą [REDAKTOWANE].

Ponadto, biorąc pod uwagę fakt, że rozpoczęcie służby przez Panią [REDAKTOWANE] na rzecz totalitarnego państwa miało miejsce w dniu [REDAKTOWANE], a więc w trakcie istotnych przemian ustrojowych zachodzących w państwie polskim, a także uwzględniając przebieg służby wymienionej, w tym przyznanie [REDAKTOWANE] wielu wyróżnień, listów pochwalnych oraz podziękowań, w ocenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji, należy uznać, że w przedmiotowej sprawie zachodzi uzasadniony przypadek kwalifikujący do wyłączenia zastosowania wobec strony postępowania przepisów art. 15c, art. 22a i art. 24a ustawy zaopatrzeniowej.

Mając na względzie powyższe argumenty, uznać należy, że w przedmiotowej sprawie została spełniona również przesłanka stypizowana w art. 8a ust. 1 pkt 2 ustawy zaopatrzeniowej.

Reasumując, należy stwierdzić, że w ocenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji Pani [REDAKTOWANE] spełnia wymogi formalne wskazane w przywołanym wyżej art. 8a ust. 1 ustawy zaopatrzeniowej, a przedmiotowa sprawa stanowi szczególnie uzasadniony przypadek, umożliwiający skorzystanie z uprawnień wynikających z powyższego przepisu, skutkujące wyłączeniem stosowania względem wnioskodawczynie art. 15c, art. 22a i art. 24a tejże ustawy.

Biorąc powyższe pod uwagę, orzeczono jak w sentencji.

Pouczenie

Od decyzji nie służy odwołanie. Strona niezadowolona z decyzji może jednak zwrócić się do Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji (art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego – Dz. U. z 2018 r. poz. 2096 z późn. zm. – zwanej dalej „Kpa”).

Na podstawie art. 127a § 1 i § 2 Kpa w związku z art. 127 § 3 Kpa w trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

Jeżeli strona nie chce skorzystać z prawa do zwrócenia się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy, może wnieść do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie za pośrednictwem Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji - skargę na decyzję w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji stronie (art. 3 § 2 pkt 1, art. 13 i art. 52 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi – tj. Dz.U. z 2018 r. poz. 1302, z późn. zm. – zwanej dalej „ppsa”). Wpis od skargi wynosi 200 zł.

Skarżący ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy (art. 243-262 ppsa), w tym o zwolnienie od kosztów sądowych.

[Handwritten signature]

13.08.2019

Otrzymują:
kz. nr 1 - Pa

[Redacted area]

[Redacted area]

**MINISTER
SPRAW WEWNĘTRZNYCH
I ADMINISTRACJI**

Warszawa, dnia [REDACTED]

BKSIO [REDACTED]

Egz. 3

DECYZJA NR [REDACTED]

Na podstawie art. 8a ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno - Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. z 2019 r. poz. 288, z późn. zm.),

po rozpatrzeniu

wniosku [REDACTED]

postanawiam

wyłączyć stosowanie wobec wnioskodawcy art. 15c, art. 22a i art. 24a tej ustawy.

UZASADNIENIE

[REDACTED] wnioskiem z dnia [REDACTED]. (data wpływu do organu: [REDACTED] wystąpił do Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji o zastosowanie wobec niego art. 8a ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (ówczesny Dz. U. z 2016 r. poz. 708, z późn. zm.) – zwanej dalej ustawą zaopatrzeniową.

[REDACTED] swój wniosek uzasadnił krótkotrwałą służbą przed

dniem 31 lipca 1990 r. oraz rzetelnym wykonywaniem zadań i obowiązków po dniu 12 września 1989 r., w szczególności z narażeniem zdrowia i życia.

Wnioskodawca szczegółowo opisał przebieg swojej służby na stanowisku [REDAKTOWANE]

[REDAKTOWANE] na stanowisku [REDAKTOWANE]

[REDAKTOWANE] Ze służby ww. odszedł [REDAKTOWANE]

w związku z nabyciem praw emerytalnych. Wskazał ponadto, iż wielokrotnie uczestniczył w działaniach niosących realne zagrożenie dla życia i zdrowia, odnosił liczne sukcesy w służbie, był wielokrotnie nagradzany i odznaczany.

Analizując niniejszą sprawę Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji zważył, co następuje.

Na podstawie art. 8a ustawy zaopatrzeniowej minister właściwy do spraw wewnętrznych, w drodze decyzji, w szczególnie uzasadnionych przypadkach może wyłączyć stosowanie art. 15c, art. 22a i art. 24a w stosunku do osób pełniących służbę, o której mowa w art. 13b, ze względu na: 1) krótkotrwałą służbę przed dniem 31 lipca 1990 r. oraz 2) rzetelne wykonywanie zadań i obowiązków po dniu 12 września 1989 r., w szczególności z narażeniem zdrowia i życia.

Wskazane w ww. artykule przesłanki muszą być spełnione łącznie.

W sprawie ustalono, że [REDAKTOWANE] został zwolniony ze służby w [REDAKTOWANE] nabywając prawo do emerytury, której wysokość ustalono z uwzględnieniem art. 15c ustawy zaopatrzeniowej.

Z pisma Instytutu Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu stanowiącego informację o przebiegu służby [REDAKTOWANE] wynika, że wnioskodawca pełnił służbę na rzecz totalitarnego państwa, o której mowa w art. 13b ustawy zaopatrzeniowej, w okresie [REDAKTOWANE] przez okres [REDAKTOWANE]. Całkowity okres służby ww. wynosi [REDAKTOWANE]. Procentowy stosunek okresu służby na rzecz totalitarnego państwa do całego okresu pełnienia służby wynosi [REDAKTOWANE].

Mając na względzie powyższe ustalenia, a w szczególności długość okresu pełnienia służby na rzecz totalitarnego państwa oraz stosunek tegoż do całego czasu służby, uznać należy,

że w przedmiotowej sprawie została spełniona przesłanka sypizowana w art. 8a ust. 1 pkt 1 ustawy zaopatrzeniowej.

Ze zgromadzonych dokumentów przekazanych przez Instytut Pamięci Narodowej - Komisję Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu, obejmujących materiały archiwalne z akt osobowych o sygn. [REDAKTION] ywnika, iż [REDAKTION] rzetelnie wykonywał zadania i obowiązki w okresie pełnienia służby po dniu 12 września 1989 r.

Komendant Główny Straży Granicznej pismem z dnia [REDAKTION], opierając się na zebranej dokumentacji również ocenił, że [REDAKTION] rzetelnie wykonywał zadania i obowiązki w okresie pełnienia służby w Straży Granicznej, także z narażeniem życia i zdrowia.

W tym miejscu należy wskazać, że Komendant Główny Straży Granicznej po dokonaniu analizy przebiegu służby wnioskodawcy, a w szczególności uwzględnieniu informacji dotyczących stanowisk zajmowanych w trakcie służby i pełnionych funkcji, uzyskanych awansów w stopniu służbowym, podwyżek dodatków do uposażenia o charakterze uznaniowym, opinii służbowych ze wskazaniem okresów opiniowania i ogólnej oceny, a także informacji o złożonych podziękowaniach, otrzymanych orderach i odznaczeniach ([REDAKTION] [REDAKTION] oraz udzielonych wyróżnieniach stwierdził, że zadania i obowiązki wykonywane przez [REDAKTION] [REDAKTION] po dniu 12 września 1989 r. były realizowane w sposób rzetelny. W materiałach Straży Granicznej nie stwierdzono informacji o udzielonych wnioskującemu karach dyscyplinarnych.

Jednocześnie Komendant Główny Straży Granicznej w swojej opinii podkreślił wysokie oceny przebiegu służby [REDAKTION]. Wskazał jednocześnie, iż w dniu [REDAKTION] w czasie pełnienia służby wnioskujący zorganizował i przeprowadził na przejściu granicznym [REDAKTION] akcję zatrzymania osób podejrzanych o napad z bronią na kasjerkę [REDAKTION]. Za powyższy czyn Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych przekazał pisemne podziękowanie za postawę i zaangażowanie w przeprowadzeniu akcji. Za sumienne pełnienie służby w ochronie granicy państwowej i przyczynienie się do zatrzymania osób podejrzanych o napad z bronią, [REDAKTION] [REDAKTION] otrzymał awans na wyższy stopień [REDAKTION] w trybie przedterminowym. Ponadto ww. odnosił również znaczące sukcesy w zakresie ujawniania fałszerstw w dokumentach podróży oraz w wykrywaniu i zatrzymywaniu wywożonych za granicę pochodzących z kradzieży samochodów. Wielokrotnie uczestniczył w realizacji

spraw operacyjnych i w czynnościach procesowych, których wynikiem było ujawnienie przestępstw skarbowych oraz zatrzymanie sprawców, niejednokrotnie usiłujących ucieczki. Komendant Główny Straży Granicznej, biorąc pod uwagę powyższe zdarzenia, a także rodzaj realizowanych zadań, zaznaczył, iż służba wnioskującego pełniona była z narażeniem zdrowia i życia.

Mając na względzie powyższe argumenty, uznać należy, że w przedmiotowej sprawie została spełniona również przesłanka stypizowana w art. 8a ust. 1 pkt 2 ustawy zaopatrzeniowej.

Reasumując, należy stwierdzić, że w ocenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji [REDAKTURA] spełnia wymogi formalne wskazane w przywołanym wyżej art. 8a ust. 1 ustawy zaopatrzeniowej, a przedmiotowa sprawa stanowi szczególnie uzasadniony przypadek, umożliwiający skorzystanie z uprawnień wynikających z powyższego przepisu, skutkujące wyłączeniem stosowania względem wnioskodawcy art. 15c, art. 22a i art. 24a tejże ustawy.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w sentencji.

Pouczenie

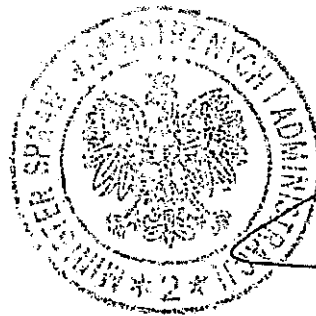
Od decyzji nie służy odwołanie. Strona niezadowolona z decyzji może jednak zwrócić się do Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji (art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego – Dz. U. z 2018 r. poz. 2096, z późn. zm. – zwanej dalej „Kpa”).

Na podstawie art. 127a § 1 i § 2 Kpa w związku z art. 127 § 3 Kpa w trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

Jeżeli strona nie chce skorzystać z prawa do zwrócenia się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy, może wnieść do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie za pośrednictwem Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji skargę na decyzję w terminie

30 dni od dnia doręczenia decyzji stronie (art. 3 § 2 pkt 1, art. 13 i art. 52 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi – tj. Dz. U. z 2018 r. poz. 1302 z późn. zm. – zwanej dalej „ppsa”). Wpis od skargi wynosi 200 zł.

Skarżący ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy (art. 243-262 ppsa) w tym o zwolnienie od kosztów sądowych.

MINISTERSTWA SPRAW WNETRZNYCH
URZĘDNIK
mgr JAROSŁAW ZAPLIŃSKI
Seznanie 90000

9.05.2019

Otrzymują:

Egz. nr 1 –

Egz. nr 2 –

Egz. nr 3 – aa.

[Redacted recipient information]

**MINISTER
SPRAW WEWNĘTRZNYCH
I ADMINISTRACJI**

Warszawa, dnia [REDACTED]

Egz. 3

DECYZJA NR [REDACTED]

Na podstawie art. 8a ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno - Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. z 2019 r. poz. 288).

po rozpatrzeniu

wniosku Pana [REDACTED] z dnia [REDACTED]

postanawiam

wyłączyć stosowanie wobec wnioskodawcy art. 15c, art. 22a i art. 24a tej ustawy.

UZASADNIENIE

Pan [REDACTED] wnioskiem z dnia [REDACTED] r. (data wpływu do organu: [REDACTED]) wystąpił do Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji o zastosowanie wobec niego art. 8a ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (ówczesny Dz. U. z 2016 r. poz. 708, z późn. zm.) – zwanej dalej ustawą zaopatrzeniową.

Pan [REDACTED] swój wniosek uzasadnił krótkotrwałą służbą przed dniem 31 lipca 1990 r. oraz rzetelnym wykonywaniem zadań i obowiązków po dniu 12 września 1989 r. W treści przedmiotowego wniosku Pan [REDACTED] wskazał, że podczas składania na początku [REDACTED] o podanie o przyjęcie do służby w [REDACTED] [REDACTED] zapewniono go, że w przypadku pozytywnej weryfikacji jego osoby i członków rodziny, zostanie przyjęty do tej formacji. W dniu [REDACTED] r., jak zaznaczył wnioskodawca, stawił się we wskazanym wyżej Wydziale, celem podjęcia służby, gdzie poinformowano go, że brak jest

wolnych etatów w Milicji Obywatelskiej, natomiast istnieją takie w Służbie Bezpieczeństwa. Ww. stwierdził, że został oszukany, ponieważ: „nie takie były ustalenia”. Pan [REDAKTOWANE] dodał, że zależało mu na podjęciu pracy, więc ją rozpoczął. Strona podniosła, że pracowała zaledwie [REDAKTOWANE] w [REDAKTOWANE] i w tym okresie zapoznawała się z obowiązującymi przepisami. Następnie zainteresowany poinformował, że jak tylko dowiedział się, że są w wolne etaty w Milicji Obywatelskiej, natychmiast napisał raport do [REDAKTOWANE] w którym poinformował go o tym, że jeżeli nie ma możliwości przeniesienia go do Milicji Obywatelskiej, wnioskuję o zwolnienie ze służby. Powyższy raport, jak wskazał wnioskodawca, jeszcze tego samego dnia został zweryfikowany pozytywnie i następnie przeniesiono go do służby w Milicji Obywatelskiej. Pan [REDAKTOWANE] zaakcentował w przedmiotowym wniosku, że pełniąc nocne służby patrolowe, niejednokrotnie narażał zdrowie i życie. Ponadto skarżący podkreślił, że mając na względzie jego: „epizod” w organach Służby Bezpieczeństwa, należy jego osobę uznać za przykład funkcjonariusza, który nie dał się wciągnąć w: „tryby” ww. służby.

Analizując niniejszą sprawę Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji zważył, co następuje.

Na wstępie należy zaznaczyć, iż zgodnie z art. 16 ustawy z dnia 7 kwietnia 2017 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2017 r. poz. 935), która weszła w życie w dniu 1 czerwca 2017 r., do postępowań administracyjnych wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia niniejszej ustawy ostateczną decyzją lub postanowieniem stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, z tym że do postępowań stosuje się przepisy art. 96a – 96n ustawy zmienianej w art. 1. Ponadto art. 17 ww. ustawy stanowi, że przepisy art. 52 i art. 53 ustawy zmienianej w art. 9, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, oraz przepisy ustaw zmienianych w art. 2, art. 6, art. 7 i art. 11, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się do aktów i czynności organów administracji publicznej dokonanych po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

Na podstawie art. 8a ustawy zaopatrzeniowej minister właściwy do spraw wewnętrznych, w drodze decyzji, w szczególnie uzasadnionych przypadkach może wyłączyć stosowanie art. 15c, art. 22a i art. 24a w stosunku do osób pełniących służbę, o której mowa w art. 13b, ze względu na: 1) krótkotrwałą służbę przed dniem 31 lipca 1990 r. oraz 2) rzetelne wykonywanie zadań i obowiązków po dniu 12 września 1989 r., w szczególności z narażeniem zdrowia i życia.

Wskazane w ww. artykule przesłanki muszą być spełnione łącznie.

W sprawie ustalono, że Pan [REDAKTOWANE] został zwolniony ze służby w [REDAKTOWANE] w dniu [REDAKTOWANE] nabywając prawo do emerytury i renty

inwalidzkiej, których wysokość ustalono z uwzględnieniem art. 15c i 22a ustawy zaopatrzeniowej, przy czym nie wypłaca się renty inwalidzkiej z uwagi na posiadanie prawa do korzystniejszej emerytury.

Z pisma Instytutu Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu stanowiącego Informację o przebiegu służby [REDAKTOWANE] wynika, że wnioskodawca pełnił służbę na rzecz totalitarnego państwa, o której mowa w art. 13b ustawy zaopatrzeniowej, w okresie od dnia [REDAKTOWANE] tj. przez [REDAKTOWANE]. Całkowity okres służby ww. wynosi [REDAKTOWANE]. Procentowy stosunek okresu służby na rzecz totalitarnego państwa do całego okresu pełnienia służby wynosi [REDAKTOWANE].

Mając na względzie powyższe ustalenia, a w szczególności długość okresu pełnienia służby na rzecz totalitarnego państwa oraz stosunek tegoż do całego czasu służby, uznać należy, że w przedmiotowej sprawie została spełniona przesłanka stypizowana w art. 8a ust. 1 pkt 1 ustawy zaopatrzeniowej.

Ze zgromadzonych dokumentów przekazanych przez Instytut Pamięci Narodowej - Komisję Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu, obejmujących materiały archiwalne z akt osobowych [REDAKTOWANE], iż Pan [REDAKTOWANE] rzetelnie wykonywał zadania i obowiązki w okresie pełnienia służby. W przekazanej przez Instytut Pamięci Narodowej „Ankiecie Osobowej” funkcjonariusza w rubryce: „Uwagi przyjmującego ankietę na podstawie rozmowy z kandydatem (z uwzględnieniem ogólnego wrażenia o kandydacie)” wskazano, że Pan [REDAKTOWANE] nie wyraża woli realizowania obowiązków służbowych w Służbie Bezpieczeństwa. Ponadto w materiale dowodowym Instytutu Pamięci Narodowej znajduje się raport z dnia [REDAKTOWANE] w którym strona wnioskowała o zwolnienie jej ze służby w przypadku braku możliwości przeniesienia do Milicji Obywatelskiej, twierdząc, że wykonywana w [REDAKTOWANE] praca jej nie odpowiadała.

Komendant Główny Policji w piśmie z dnia [REDAKTOWANE] opierając się na zebranej dokumentacji również ocenił, że Pan [REDAKTOWANE] rzetelnie wykonywał zadania i obowiązki w okresie pełnienia służby w Policji. W tym miejscu należy wskazać, że Komendant Główny Policji po dokonaniu analizy przebiegu służby wnioskodawcy, a w szczególności uwzględnieniu informacji dotyczących stanowisk służbowych zajmowanych w trakcie służby, uzyskanych awansów w stopniu służbowym, podwyżek dodatku służbowego, opinii służbowych ze wskazaniem okresów opiniowania i ogólnej oceny, a także informacji o przyznanym odznaczeniu [REDAKTOWANE] oraz udzielonych wyróżnieniach, stwierdził, że zadania i obowiązki wykonywane przez Pana [REDAKTOWANE] po dniu 12 września 1989 r. były realizowane w sposób rzetelny. Nie stwierdzono również kar dyscyplinarnych, ani prowadzonych wobec ww. postępowań karnych lub karno-skarbowych. Z dokumentacji przekazanej przez Komendę Główną Policji, wynika, że Pan [REDAKTOWANE] wykazywał wzorową postawę i zaangażowanie w realizację zadań służbowych.

Mając na względzie powyższe argumenty, uznać należy, że w przedmiotowej sprawie została spełniona również przesłanka stypizowana w art. 8a ust. 1 pkt 2 ustawy zaopatrzeniowej.

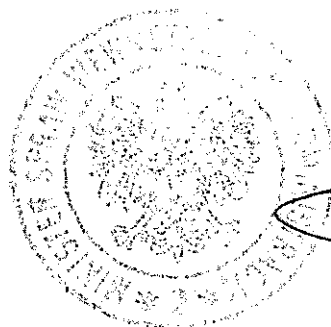
W ocenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji przedmiotowa sprawa stanowi szczególnie uzasadniony przypadek, zasługujący na wyłączenie stosowania art. 15c, art. 22a i art. 24a ustawy zaopatrzeniowej wobec Pana [REDAKTOWANO]. Podkreślenia wymaga fakt, że z dokumentacji sprawy wynika jednoznacznie, że celem wnioskodawcy nigdy nie było pełnienie służby w strukturach Służby Bezpieczeństwa. Natomiast po mianowaniu Pana [REDAKTOWANO] na stanowisko etatowe w tej strukturze, ww. podjął natychmiastowe działanie, w celu usunięcia go z etatu Służby Bezpieczeństwa, ryzykując zastosowanie najbardziej restrykcyjnych konsekwencji dotyczących zwolnienia ze służby. Taka postawa byłego funkcjonariusza zasługuje na wyłączenie zastosowania wobec niego przepisów art. 15c, art. 22a i art. 24a ustawy zaopatrzeniowej.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w sentencji.

Pouczenie

Od niniejszej decyzji służy prawo złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy do Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w ciągu 14 dni od daty jej otrzymania.

Strona może wnieść skargę na decyzję bez skorzystania z prawa do złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie za pośrednictwem Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji w sprawie (art. 52 § 3 w związku z art. 53 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2018 r. poz. 1302, z późn. zm.).

MINISTER SPRAW WEWNĘTRZNYCH I
ADMINISTRACJI
z up. Józefo CIELIŃSKI
Sekretarz Stanu
9.04.2019

Orzeczują:

Egz. nr 1 – [REDAKTOWANO]

Egz. nr 2 – [REDAKTOWANO]

Egz. nr 3 – aa.

[REDAKTOWANO]

[REDAKTOWANO]

[REDAKTOWANO]

**MINISTER
SPRAW WEWNĘTRZNYCH
I ADMINISTRACJI**

Warszawa, dnia [REDACTED]

Egz. 3

DECYZJA NR [REDACTED]

Na podstawie art. 8a ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno - Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. z 2019 r. poz. 288).

po rozpatrzeniu

wniosku Pani [REDACTED] z dnia [REDACTED]

postanawiam

wyłączyć stosowanie wobec wnioskodawczyni art. 15c, art. 22a i art. 24a tej ustawy.

UZASADNIENIE

Pani [REDACTED] wnioskiem z dnia [REDACTED] r. (data wpływu do organu: [REDACTED] r.) wystąpiła do Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji o zastosowanie wobec niej art. 8a ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (ówczesny Dz. U. z 2016 r. poz. 708, z późn. zm.) – zwanej dalej ustawą zaopatrzeniową.

Pani [REDACTED] swój wniosek uzasadniła krótkotrwałą służbą przed dniem 31 lipca 1990 r. oraz rzetelnym wykonywaniem zadań i obowiązków po dniu 12 września 1989 r., w szczególności z narażeniem zdrowia i życia. Wnioskodawczyni szczegółowo opisała

przebieg swojej służby – od przyjęcia w dniu [REDAKTOWANE] do służby w [REDAKTOWANE] [REDAKTOWANE] na stanowisko [REDAKTOWANE] do objęcia w dniu [REDAKTOWANE] r. stanowiska [REDAKTOWANE] w [REDAKTOWANE] w [REDAKTOWANE]. Ponadto w uzasadnieniu przedmiotowego wniosku Pani [REDAKTOWANE] wskazała, że zgodziła się na przeniesienie do: „ogniwa paszportów” [REDAKTOWANE] ponieważ do służby dojeżdżała około 30 kilometrów, co komplikowało jej życie jako matki dwójki dzieci. Następnie, jak zaznaczyła wnioskodawczyni, od dnia [REDAKTOWANE] r. jako funkcjonariusz Policji pełniła służbę w: „pionie kryminalnym” w [REDAKTOWANE] gdzie realizowała czynności dochodzeniowo-śledcze, a w szczególności przesłuchania, przeszukania osób i pomieszczeń, a także brała udział w konwojowaniu. Ww. podkreśliła, że powyższe czynności były niebezpieczne z uwagi na kontakt fizyczny ze sprawcami przestępstw kryminalnych, a tym samym narażenie życia i zdrowia. Strona dodała także, że obowiązki służbowe wykonywała zawsze rzetelnie i odpowiedzialnie, za co była wielokrotnie nagradzana i wyróżniana. Pani [REDAKTOWANE] podniosła również, że nie była kierowana do żadnej szkoły lub na kursy związane ze służbą w: „pionie paszportów”, a także nigdy nie wydano jej legitymacji funkcjonariusza Służby Bezpieczeństwa.

Analizując niniejszą sprawę Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji zważył, co następuje.

Na wstępie należy zaznaczyć, iż zgodnie z art. 16 ustawy z dnia 7 kwietnia 2017 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2017 r. poz. 935), która weszła w życie w dniu 1 czerwca 2017 r., do postępowań administracyjnych wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia niniejszej ustawy ostateczną decyzją lub postanowieniem stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1. w brzmieniu dotychczasowym, z tym że do postępowań stosuje się przepisy art. 96a – 96n ustawy zmienianej w art. 1. Ponadto art. 17 ww. ustawy stanowi, że przepisy art. 52 i art. 53 ustawy zmienianej w art. 9. w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, oraz przepisy ustaw zmienianych w art. 2, art. 6, art. 7 i art. 11, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się do aktów i czynności organów administracji publicznej dokonanych po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

Na podstawie art. 8a ustawy zaopatrzeniowej minister właściwy do spraw wewnętrznych, w drodze decyzji, w szczególnie uzasadnionych przypadkach może wyłączyć

stosowanie art. 15c, art. 22a i art. 24a w stosunku do osób pełniących służbę, o której mowa w art. 13b, ze względu na:

1) krótkotrwałą służbę przed dniem 31 lipca 1990 r. oraz 2) rzetelne wykonywanie zadań i obowiązków po dniu 12 września 1989 r., w szczególności z narażeniem zdrowia i życia.

Wskazane w ww. artykule przesłanki muszą być spełnione łącznie.

W sprawie ustalono, że Pani [REDAKTOWANO] została zwolniona ze służby w Policji w dniu [REDAKTOWANO] r., nabywając prawo do emerytury i renty inwalidzkiej, których wysokość ustalono z uwzględnieniem art. 15c i 22a ustawy zaopatrzeniowej, przy czym nie wypłaca się renty inwalidzkiej z uwagi na posiadanie prawa do korzystniejszej emerytury.

Z pisma Instytutu Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu stanowiącego informację o przebiegu służby [REDAKTOWANO] wynika, że wnioskodawczyni pełniła służbę na rzecz totalitarnego państwa, o której mowa w art. 13b ustawy zaopatrzeniowej, w okresie od dnia [REDAKTOWANO] tj. [REDAKTOWANO]. Całkowity okres służby ww. wynosi [REDAKTOWANO]. Procentowy stosunek okresu służby na rzecz totalitarnego państwa do całego okresu pełnienia służby wynosi ok. [REDAKTOWANO].

Mając na względzie powyższe ustalenia, a w szczególności długość okresu pełnienia służby na rzecz totalitarnego państwa oraz stosunek tegoż do całego czasu służby, uznać należy, że w przedmiotowej sprawie została spełniona przesłanka stypizowana w art. 8a ust. 1 pkt 1 ustawy zaopatrzeniowej.

Ze zgromadzonych dokumentów przekazanych przez Instytut Pamięci Narodowej - Komisję Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu, obejmujących materiały archiwalne z akt osobowych o sygn. [REDAKTOWANO] wynika, iż Pani [REDAKTOWANO] rzetelnie wykonywała zadania i obowiązki w okresie pełnienia służby po dniu 12 września 1989 r.

Komendant Główny Policji pismem z dnia [REDAKTOWANO] opierając się na zebranej dokumentacji, również ocenił, że Pani [REDAKTOWANO] rzetelnie wykonywała zadania i obowiązki w okresie pełnienia służby w Policji. Jednocześnie poinformowano, że charakter zadań wykonywanych przez wnioskodawczynię w jednostkach organizacyjnych Policji może wskazywać z dużym prawdopodobieństwem na możliwość zaistnienia sytuacji, w których ww. pełniąc służbę mogła narażać swoje życie i zdrowie.

W tym miejscu należy wskazać, że Komendant Główny Policji po dokonaniu analizy przebiegu służby wnioskodawczyni, a w szczególności uwzględnieniu informacji dotyczących stanowisk służbowych zajmowanych w trakcie służby, uzyskanych awansów w stopniu

służbowym, podwyżek dodatku służbowego, opinii służbowych ze wskazaniem okresów opiniowania i ogólnej oceny, a także informacji o przyznawanym odznaczeniu [REDAKTOWANE] oraz udzielonych wyróżnieniach, stwierdził, że zadania i obowiązki wykonywane przez Panią [REDAKTOWANE] po dniu 12 września 1989 r. były realizowane w sposób rzetelny. Nie stwierdzono również kar dyscyplinarnych, ani prowadzonych wobec ww. postępowań karnych lub karno-skarbowych.

Mając na względzie powyższe argumenty, uznać należy, że w przedmiotowej sprawie została spełniona również przesłanka stypizowana w art. 8a ust. 1 pkt 2 ustawy zaopatrzeniowej.

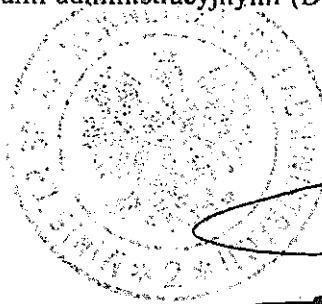
Reasumując, należy stwierdzić, że w ocenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji, Pani [REDAKTOWANE] spełnia wymogi formalne wskazane w przywołanym wyżej art. 8a ust. 1 ustawy zaopatrzeniowej, a przedmiotowa sprawa stanowi szczególnie uzasadniony przypadek, uzasadniający skorzystanie z uprawnień wynikających z powyższego przepisu, skutkujące wyłączeniem stosowania względem wnioskodawcy art. 15c, art. 22a i art. 24a tejże ustawy.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w sentencji.

Pouczenie

Od niniejszej decyzji służy prawo złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy do Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w ciągu 14 dni od daty jej otrzymania.

Strona może wnieść skargę na decyzję bez skorzystania z prawa do złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie za pośrednictwem Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji w sprawie (art. 52 § 3 w związku z art. 53 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2018 r. poz. 1302, z późn. zm.).

MINISTER SPRAW WEWNĘTRZNYCH
I ADMINISTRACJI
P. Jarosław ZIELIŃSKI
Sekretarz
28.04.2019

Otrzymują:

Egz. nr 1 - Pani [REDAKTOWANE]

Egz. nr 2 - [REDAKTOWANE]

Egz. nr 3 - aa. [REDAKTOWANE]

[REDAKTOWANE]

[REDAKTOWANE]

[REDAKTOWANE]

**MINISTER
SPRAW WEWNĘTRZNYCH
I ADMINISTRACJI**

Warszawa, dnia [REDACTED]

Egz. 3

DECYZJA NR [REDACTED]

Na podstawie art. 8a ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno - Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. z 2019 r. poz. 288. z późn. zm.),

po rozpatrzeniu

wniosku Pana [REDACTED]

postanawiam

wyłączyć stosowanie wobec wnioskodawcy art. 15c, art. 22a i art. 24a tej ustawy.

Uzasadnienie

Pan [REDACTED] wnioskiem z dnia [REDACTED] r. (data wpływu do organu: [REDACTED]) wystąpił do Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji o zastosowanie wobec niego art. 8a ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (ówcześnie obowiązujący Dz. U. z 2018 r. poz. 132, z późn. zm.) – zwanej dalej ustawą zaopatrzeniową.

Pan [REDACTED] swój wniosek uzasadnił krótkotrwałą służbą przed dniem 31 lipca 1990 r. oraz rzetelnym wykonywaniem zadań i obowiązków po dniu 12 września 1989 r., w szczególności z narażeniem zdrowia i życia.

Wymieniony w uzasadnieniu wniosku szczegółowo opisał przebieg swojej służby. Wskazał, że z dniem [REDACTED] r., bezpośrednio po ukończeniu zasadniczej służby wojskowej, został przyjęty do Wojewódzkiego Urzędu Spraw Wewnętrznych [REDACTED]. Pełniąc służbę na stanowisku [REDACTED] zajmował się czynnościami obserwacyjno-operacyjnymi wobec figurantów. Czynności te w owym czasie (po wyborach w czerwcu 1989 r.) nie miały już absolutnie charakteru politycznego, dotyczyły przede wszystkim osób podejrzanych o popełnienie przestępstw kryminalnych, bądź przestępczości zorganizowanej, rozkwitającej po transformacji ustrojowej. Z chwilą utworzenia Urzędu Ochrony Państwa, wnioskodawca z dniem [REDACTED] r. został mianowany funkcjonariuszem tej formacji i kontynuował realizację dotychczasowych zadań wywiadowcy. Pan [REDACTED] podkreślił, że obowiązki funkcjonariusza Urzędu Ochrony Państwa, a następnie funkcjonariusza Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego wykonywał zgodnie z prawem i etyką zawodową. Jako wywiadowca, a następnie członek grup realizacyjnych wielokrotnie uczestniczył w działaniach niosących realne zagrożenie dla życia i zdrowia, odnosił liczne sukcesy w służbie, był wielokrotnie nagradzany i odznaczany.

Analizując niniejszą sprawę Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji zważył, co następuje.

Na podstawie art. 8a ustawy zaopatrzeniowej minister właściwy do spraw wewnętrznych, w drodze decyzji, w szczególnie uzasadnionych przypadkach może wyłączyć stosowanie art. 15c, art. 22a i art. 24a w stosunku do osób pełniących służbę, o której mowa w art. 13b, ze względu na: 1) krótkotrwałą służbę przed dniem 31 lipca 1990 r. oraz 2) rzetelne wykonywanie zadań i obowiązków po dniu 12 września 1989 r., w szczególności z narażeniem zdrowia i życia.

Wskazane w ww. artykule przesłanki muszą być spełnione łącznie.

W sprawie ustalono, że Pan [REDACTED] został zwolniony ze służby w Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego w dniu [REDACTED] r., nabywając prawo do emerytury, której wysokość ustalono z uwzględnieniem art. 15c ustawy zaopatrzeniowej.

Instytut Pamięci Narodowej - Komisja Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu w sprawie zainteresowanego uznał za służbę na rzecz totalitarnego państwa, o której mowa w art. 13b ustawy zaopatrzeniowej, okres służby od dnia [REDAKTOWANE] do dnia [REDAKTOWANE] r., tj. okres [REDAKTOWANE]. Całkowity okres służby ww. wynosi [REDAKTOWANE]. Procentowy stosunek okresu służby na rzecz totalitarnego państwa do całego okresu pełnienia służby wynosi ok. [REDAKTOWANE].

Mając na względzie powyższe ustalenia, a w szczególności długość okresu pełnienia służby na rzecz totalitarnego państwa oraz stosunek tegoż do całego czasu służby, uznać należy, że w przedmiotowej sprawie została spełniona przesłanka stypizowana w art. 8a ust. 1 pkt 1 ustawy zaopatrzeniowej.

Kopie akt osobowych o sygn. IPN [REDAKTOWANE] przekazane przez Instytut Pamięci Narodowej – Komisję Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu – nie zawierają dokumentów wskazujących, aby Pan [REDAKTOWANE] nierzetelnie wykonywał zadania i obowiązki w okresie pełnienia służby.

W zakresie analizy spełnienia przesłanki rzetelności pełnionej służby należy wskazać, że zgromadzony w sprawie materiał zawiera m.in.: pozytywne opinie służbowe, wnioski o mianowanie na kolejne, wyższe stopnie i stanowiska służbowe oraz informacje o podwyżkach dodatków do uposażenia o charakterze uznaniowym, otrzymanych odznaczeniach [REDAKTOWANE] oraz przyznanych nagrodach i pismach gratulacyjnych, stanowiących podziękowanie za sumienne, ofiarne i profesjonalne realizowanie zadań służbowych.

Ponadto Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, opierając się na zebranej dokumentacji wskazał, że Pan [REDAKTOWANE] w okresach [REDAKTOWANE] do dnia [REDAKTOWANE] r., od dnia [REDAKTOWANE] r. do dnia [REDAKTOWANE] r. oraz od dnia [REDAKTOWANE] r. do dnia [REDAKTOWANE] r., tj. przez ponad 16 lat, podejmował działania w warunkach szczególnie zagrażających życiu i zdrowiu. Nie stwierdzono również prowadzonych wobec ww. postępowań karnych lub karno-skarbowych za czyny popełnione w trakcie trwania stosunku służbowego.

Mając na względzie powyższe argumenty, uznać należy, że w przedmiotowej sprawie została spełniona również przesłanka stypizowana w art. 8a ust. 1 pkt 2 ustawy zaopatrzeniowej.

Reasumując, należy wskazać, że w ocenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji Pan [REDAKTOWANE] spełnia wymogi formalne wskazane w przywołanym

wyżej art. 8a ust. 1 ustawy zaopatrzeniowej, a przedmiotowa sprawa stanowi szczególnie uzasadniony przypadek, umożliwiający skorzystanie z uprawnień wynikających z powyższego przepisu, skutkujące wyłączeniem stosowania względem wnioskodawcy art. 15c, art. 22a i art. 24a tejże ustawy.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w sentencji.

Pouczenie

Od decyzji nie służy odwołanie. Strona niezadowolona z decyzji może jednak zwrócić się do Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji (art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego – Dz. U. z 2018 r. poz. 2096, z późn. zm. – zwanej dalej „Kpa”).

Na podstawie art. 127a § 1 i § 2 Kpa w związku z art. 127 § 3 Kpa w trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

Jeżeli strona nie chce skorzystać z prawa do zwrócenia się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy, może wnieść do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie za pośrednictwem Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji skargę na decyzję w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji stronie (art. 3 § 2 pkt 1, art. 13 i art. 52 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi – tj. Dz. U. z 2018 r. poz. 1302 z późn. zm. – zwanej dalej „ppsa”). Wpis od skargi wynosi 200 zł.

Skarżący ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy (art. 243-262 ppsa) w tym o zwolnienie od kosztów sądowych.

MINISTER SPRAW WEWNĘTRZNYCH
I ADMINISTRACJI

z im. Jacek ZELIŃSKI
Sekretarz

15.07.2019

Otrzymują:

Egz. nr 1 – Pan

Egz. nr 2 – ZIER MSWiA, do

Egz. nr 3 – aa.

MINISTER
SPRAW WEWNĘTRZNYCH
I ADMINISTRACJI

Warszawa, dnia [REDACTED]

BKSIO-FS-[REDACTED]

Egz. 3

DECYZJA NR [REDACTED]

Na podstawie art. 8a ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. z 2019 r. poz. 288 z późn. zm.).

po rozpatrzeniu

wniosku Pana [REDACTED] z dnia [REDACTED].

postanawiam

wyłączyć stosowanie wobec wnioskodawcy art. 15c, art. 22a i art. 24a tej ustawy.

UZASADNIENIE

Pan [REDACTED] wnioskiem z dnia [REDACTED] r. (data wpływu do organu: [REDACTED]) wystąpił do Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji o zastosowanie wobec niego art. 8a ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (ówczesny Dz. U. z 2016 r. poz. 708 z późn. zm.) – zwanej dalej ustawą zaopatrzeniową.

Pan [REDACTED] swój wniosek uzasadnił krótkotrwałą służbą przed dniem 31 lipca 1990 r. oraz rzetelnym wykonywaniem zadań i obowiązków po dniu 12 września 1989 r., w szczególności z narażeniem zdrowia i życia.

Wnioskodawca wskazał, że w [REDAKTOWANE] pracował tylko od dnia [REDAKTOWANE] r. do dnia [REDAKTOWANE] r. Po pozytywnej weryfikacji został zatrudniony w Urzędzie Ochrony Państwa, a później w Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, gdzie pracował do [REDAKTOWANE]. Ww. podnosi, iż przez cały okres służby pracował jako tajny pracownik. Sytuacja ta doprowadziła go do silnej nerwicy i do dnia dzisiejszego leczy się w poradni zdrowia psychicznego.

Pan [REDAKTOWANE] jest zdania, że przez cały czas służby był bardzo zaangażowany dla swojej ojczyzny i sumiennie wykonywał swoje obowiązki. Podkreśla ponadto, iż praca i dbanie o bezpieczeństwo kraju były dla niego zaszczytem. Zawsze był dobrze oceniany przez przełożonych, nie sprawiał żadnych problemów.

Analizując niniejszą sprawę Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji zważył, co następuje.

Na podstawie art. 8a ustawy zaopatrzeniowej minister właściwy do spraw wewnętrznych, w drodze decyzji, w szczególnie uzasadnionych przypadkach może wyłączyć stosowanie art. 15c, art. 22a i art. 24a w stosunku do osób pełniących służbę, o której mowa w art. 13b, ze względu na: 1) krótkotrwałą służbę przed dniem 31 lipca 1990 r. oraz 2) rzetelne wykonywanie zadań i obowiązków po dniu 12 września 1989 r., w szczególności z narażeniem zdrowia i życia.

Wskazane w ww. artykule przesłanki muszą być spełnione łącznie.

W sprawie ustalono, że Pan [REDAKTOWANE] został zwolniony ze służby w [REDAKTOWANE] w dniu [REDAKTOWANE] nabywając prawo do emerytury, której wysokość ustalono z uwzględnieniem art. 15c ustawy zaopatrzeniowej.

Z pisma Instytutu Pamięci Narodowej - Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu stanowiącego informację o przebiegu służby N. [REDAKTOWANE] wynika, że wnioskodawca pełnił służbę na rzecz totalitarnego państwa, o której mowa w art. 13b ustawy zaopatrzeniowej, w okresie od [REDAKTOWANE] tj. przez okres [REDAKTOWANE]. Całkowity okres służby ww. wynosi [REDAKTOWANE]. Procentowy stosunek okresu służby na rzecz totalitarnego państwa do całego okresu pełnienia służby wynosi ok. [REDAKTOWANE].

Mając na względzie powyższe ustalenia, a w szczególności długość okresu pełnienia służby na rzecz totalitarnego państwa oraz stosunek tegoż do całego czasu służby, uznać należy,

że w przedmiotowej sprawie została spełniona przesłanka stypizowana w art. 8a ust. 1 pkt 1 ustawy zaopatrzeniowej.

Ze zgromadzonych dokumentów przekazanych przez Instytut Pamięci Narodowej - Komisję Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu, obejmujących materiały archiwalne z akt osobowych o sygn. [REDAKTOWANE] wynika, iż Pan [REDAKTOWANE] zetelnie wykonywał zadania i obowiązki w okresie pełnienia służby po dniu 12 września 1989 r.

Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego po dokonaniu analizy przebiegu służby Pana [REDAKTOWANE] a w szczególności uwzględnieniu informacji dotyczących stanowisk zajmowanych w trakcie służby i pełnionych funkcji, uzyskanych awansów w stopniu służbowym, podwyżek dodatków do uposażenia o charakterze uznaniowym, oraz opinii służbowych ze wskazaniem okresów opiniowania i ogólnej oceny, stwierdził, że ww. nie uchylał się od wykonywania zadań i obowiązków służbowych po dniu 12 września 1989 r. Nie stwierdzono również kar dyscyplinarnych ani prowadzonych wobec funkcjonariusza postępowań karnych lub karno-skarbowych.

[REDAKTOWANE] podkreślił również, że w archiwalnych aktach osobowych Pana [REDAKTOWANE] znajduje się zaświadczenie z dnia [REDAKTOWANE] r. stwierdzające, że ww. w okresie od dnia [REDAKTOWANE] r. do dnia [REDAKTOWANE] r. podejmował czynności w warunkach szczególnie zagrażających życiu i zdrowiu, o których mowa w § 4 pkt 1 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia [REDAKTOWANE] r. w sprawie szczegółowych warunków podwyższania emerytur funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej (Dz. U. Nr 86, poz. 734 ze zm.), co uzasadnia podwyższenie emerytury funkcjonariusza o 0,5 % podstawy wymiaru za każdy rok służby pełnionej w warunkach szczególnie zagrażających życiu i zdrowiu.

Mając na względzie powyższe argumenty, uznać należy, że w przedmiotowej sprawie została spełniona również przesłanka stypizowana w art. 8a ust. 1 pkt 2 ustawy zaopatrzeniowej.

Reasumując, należy stwierdzić, że w ocenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji Pan [REDAKTOWANE] spełnia wymogi formalne wskazane w przywołanym wyżej art. 8a ust. 1 ustawy zaopatrzeniowej, a przedmiotowa sprawa stanowi szczególnie uzasadniony przypadek, umożliwiający skorzystanie z uprawnień wynikających z powyższego przepisu, skutkujące wyłączeniem stosowania względem wnioskodawcy art. 15c, art. 22a i art. 24a tejże ustawy.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w sentencji.

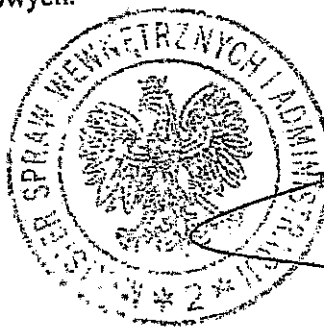
Pouczenie

Od decyzji nie służy odwołanie. Strona niezadowolona z decyzji może jednak zwrócić się do Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji (art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego – Dz. U. z 2018 r. poz. 2096 z późn. zm. – zwanej dalej „Kpa”).

Na podstawie art. 127a § 1 i § 2 Kpa w związku z art. 127 § 3 Kpa w trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

Jeżeli strona nie chce skorzystać z prawa do zwrócenia się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy, może wnieść do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie za pośrednictwem Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji skargę na decyzję w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji stronie (art. 3 § 2 pkt 1, art. 13 i art. 52 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi – tj. Dz. U. z 2018 r. poz. 1302 z późn. zm. – zwanej dalej „ppsa”). Wpis od skargi wynosi 200 zł.

Skarżący ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy (art. 243-262 ppsa) w tym o zwolnienie od kosztów sądowych.

MINISTER SPRAW WEWNĘTRZNYCH
I ADMINISTRACJI
z up. Jarosław Zieliński
Sekretarz

8.05.2019

Otrzymują:

Egz. nr 1 – Par

Egz. nr 2 – ZER MSWiA

Egz. nr 3 – aa.